

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky

Zima 2012

Cena 5,- Kč

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, blíží se konec roku 2012, přišel čas ohlédnout se zpátky a zhodnotit, jaký byl tento rok, co se nám zdařilo a jaké problémy před námi zůstaly. **Spolky a sdružení** fungují a vyvíjejí činnost a já využívám této možnosti k poděkování všem funkcionářům, cvičitelům, trenérům a vedoucím za jejich bezplatnou a na čas náročnou činnost. Pokud fungují spolky a sdružení, obec žije, není pro své občany pouze jakousi noclehárnou či ubytovnou.

Je potěšitelné, že i **naše škola** překonala problémy s malým počtem žáků a generační obměnou pedagogického sboru. V současnosti patří po materiální stránce k těm nejlépe vybaveným školám v regionu a má před sebou perspektivu dalšího úspěšného rozvoje.

Volání rodičů malých dětí po dětském hřišti vedlo v letošním roce k rozšíření hřiště pro předškoláky a mladší školní věk v areálu školy. Je to zatím první malý krok tímto směrem, další bude příští rok následovat. Maminky a tatínkové, chodte do areálu školy a využívejte zde postavené hřiště. Jste zde vítáni a areál je pro vás otevřený i o víkendech.

Jak jsme pokročili v budování technické infrastruktury městyse?

Především byla **dokončena čistírna odpadních vod**. Pro městys je to investice strategického významu. Bez ní by nebyla možná další výstavba a nebyl by možný ani další provoz kanalizace. Stará čistírna již nebyla schopna plnit stále tvrdší normy pro čištění odpadních vod a hrozilo její vyřazení z provozu. Nedokážu si představit, co by následovalo, kdyby k tomu došlo.

Byla dokončena i stavba, o jejíž realizaci jsem usiloval již od svého prvního funkčního období. Je to **chodník Nebovidy - Červené Pečky** s parkovištěm u hřbitova. Investorem stavby byla obec Nebovidy. Z celkových nákladů, které činily cca 2,2 mil. Kč, hradí městys Červené Pečky 960 tis. Kč. Toto dílo výrazně přispěje k bezpečnosti všech návštěvníků hřbitova a velký význam má i propojení obou obcí chodníkem. Pozitivem byla i dobrá spolupráce mezi obcí Nebovidy a městysem Červené Pečky.

Další důležitou akcí byla **rekonstrukce vnitřních prostor Úřadu městyse**. Proměnila se nejen vnitřní dispozice úřadu, ale podařilo se účelně využít všechny místnosti. Bylo rekonstruováno nevyhovující vytápění, proběhla celková rekonstrukce elektrické rozvodné sítě a sociálního zařízení. Byl zřízen bezbariérový přístup na úřad (výtah) a místnosti byly vybaveny novým nábytkem. Věřím, že takto vybavený úřad bude sloužit občanům Červených Peček bezproblémově další desítky let.

Jelikož se poněkud zlepšily příjmy městyse, vznikl prostor pro po léta odkládaný záměr- **opravu severní fasády budovy ZŠ** spojený s výměnou oken. Ještě letos také začne **rekonstrukce veřejného osvětlení v částech Dolany, Čertovka a Malá Vysoká**.

Vodohospodářské sdružení Kolín dokončilo v říjnu **vodovod v Bohouňovicích I**. Zbývá zde ještě dokončení oprav vozovek narušených výkopy. To bude provedeno na jaře příštího roku. V těchto dnech jsou Vodosem zpracovávány projekty vodovodních přípojek k jednotlivým nemovitostem a předpokládám, že na jaře příštího roku se přípojky začnou budovat.

Dluhem zůstává stav místních komunikací v Opatovicích. Zde sice firma p. Vrkoty opravila vozovky poničené výkopy, ale tím více vynikly výmoly a celkově neutěšený stav na části komunikací mimo plochy opravené po výkopech. Předpokládáme proto větší opravu komunikací v Opatovicích.

Co plánujeme na příští rok?

Na základě nového zákona o rozpočtovém určení daní by měly příjmy obcí naší velikosti zaznamenat nárůst o cca 3 mil. Kč. Je to však prognóza, která závisí jednak na vývoji hospodářské situace a i na úspěšnosti při výběru daní. Městys připravuje svůj rozpočet opatrně a raději kalkuluje s příjmy na úrovni letošního roku. Tomu odpovídají i plánované investiční akce. Budou-li příjmy obce vyšší, upravíme plán investičních akcí v letních měsících tak, aby zvýšeným příjmům odpovídal.

Největší akcí, která by se měla příští rok rozběhnout, je **rekonstrukce kanalizace v ul. Dr. Dvořáka a v ul. Bendova**. Tato kanalizace, jejíž vznik můžeme datovat do konce let dvacátých minulého století, je v havarijním stavu. V minulých letech byla mnohokrát narušena při budování telekomunikační sítě, plynovodu, přípojek elektřiny a vodovodu. Kanalizační stoky pod chodníky se propadají a stav chodníků v této části obce je havarijní. V příštím roce zde plánujeme prostavět 4 mil. Kč a stavbu chceme dokončit v roce 2014.

V příštím roce **dokončíme rekonstrukci veřejného osvětlení** v částech Dolany, Čertovka a Malá Vysoká. Na to počítáme s částkou 1 mil. Kč. Doplatíme obci Nebovidy zbytek příspěvku na chodník podél hřbitova (0,5 mil. Kč). Stejná částka je plánována na opravu obecního bytu v č.p. 9.

Dále **v rozpočtu městyse najdete 1,25 mil. Kč na zklidnění dopravy**. V rámci toho budeme jednat s Odborem dopravy při MÚ Kolín o technických možnostech, jak přimět neukázněné řidiče k dodržování dopravních předpisů, zejména k dodržování maximální povolené rychlosti v obci. Vede nás k tomu neustále narůstající počet vozidel, projíždějících městysem na trase Kolín - Kutná Hora. Jedná se o vybudování zpomalovacího příčného pruhu (retardéru), vybudování ostrůvku pro vychýlení jízdního pruhu do strany, případně montáž semaforu propojeného s měřičem rychlosti.

Dále bychom chtěli **vybudovat ve sportovním areálu dětské hřiště**. Na tento záměr rozpočet pamatuje částkou 750 tis. Kč a konečně 80 tis. Kč je plánováno na výměnu topných těles v sokolovně.

Jsem si vědom, že občané čekají i na řadu dalších věcí. Doufám, že příjmy budou podstatně větší, než jsme plánovali a dovolí nám tak ve druhé polovině roku opravit místní komunikace v Opatovicích a

Bohouňovicích I., opravit důkladně povrch vozovky V Háji a v ulici Flosova. Je možné, že život před nás postaví i další nutné záležitosti a je vždy dobře mít finanční rezervu.

Závěrem děkuji všem občanům, kteří udržují zelené plochy přiléhající k jejich nemovitostem a pomáhají obci se zimmím úklidem chodníků. Bez jejich pomoci by nebylo v našich silách toto všechno zvládnout. Pomalu se lepší i veřejný pořádek, většina majitelů psů se naučila uklízet exkrementy svých miláčků a věřím, že nutnost tohoto pochopí postupně i ti zbývající. Přeji všem příjemné a klidné svátky vánoční a mnoho zdraví a optimismu v novém roce.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 1.11.2012

Přítomni: Ing. Kubín, p. Kulhánek, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůňek, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčín, pí. Procházková, pí. Slanařová, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil

Omluveni: Mgr. Jan Dvořák

Hosté: p. Kopecký, p. Horálek, p. Hrušovský, p. Bogán

1. Projednání smlouvy o zřízení věcného břemene na uložení kabelu nn na pozemku městyse p.č. 27/6, k.ú. Opatovice

Pan Kopecký seznámil zastupitele se smlouvou o zřízení věcného břemene na uložení kabelového vedení nn na pozemek městyse p.č. 27/6 k.ú. Opatovice za jednorázovou finanční náhradu 1.200,- Kč.

2. Projednání smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na uložení STL plynovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 137/8 v k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký seznámil zastupitele se smlouvou o zřízení věcného břemene na uložení STL plynovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 137/8 k.ú. Červené Pečky za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč.

3. Projednání návrhu obecně závazné vyhlášky č. 1/2012 o místních poplatcích a přílohy č. 11 o rozúčtování nákladů na svoz odpadu na rok 2013

V zákonu o poplatcích se změnil §10, který definuje okruh poplatníků poplatku za komunální odpad. Zároveň došlo k navýšení maximální částky poplatku z 500,-Kč na 1000,-Kč. Sazba poplatku se skládá ze dvou částí: základní ve výši 250,-Kč a z druhé, která může být až 750,-Kč, ale její výši je nutné doložit rozúčtováním nákladů za svoz odpadu na poplatníka. V našem případě jsou tyto náklady 802,-Kč z čehož vyplývá, že tato část poplatku by mohla být ve výši 550,-Kč. V příloze vyhlášky č. 11 (přílohy 1-10 definují veřejná prostranství) je navržena částka ve výši 350,-Kč, což odpovídá celkové částce na jednoho poplatníka ve výši 600,-Kč.

4. Projednání sběru druhotných surovin zájmovými organizacemi a ZŠ

Z důvodu závad zjištěných při auditu nakládání s odpady ze strany EKOKOMU je nutné stanovit další sběrná místa užívaná při nepravdivém sběru druhotných surovin zájmovými organizacemi a základní školou. V našem případě se jedná o dvůr školy pro sběr papíru a dvůr úřadu pro sběr železa a barevných kovů.

5. Projednání záměru pronájmu části pozemku městyse p.č. 712/2 k.ú. Červené Pečky

Pan Kodytek Zdeněk podal žádost o pronájem části pozemku městyse p.č. 712/2 v k.ú. Červené Pečky. Pozemek se nachází pod a vedle rybníčka Na Obci a je v těsném sousedství uvažované zástavby v jižní části Červených Peček. Investor plánoval budování sítí k novým parcelám a komunikaci po etapách, ale současný zájem a podmínky vlastníků sítí jeho záměr změnila a území nebude budováno po etapách, ale celé najednou. Z tohoto důvodu je podaná tato žádost, aby skrytá zemina mohla

být dočasně ukládána mimo území zástavby. Po uložení sítí a vybudování komunikací bude zemina použita zpět na rekultivaci. Zastupitelstvo by mělo na dnešním jednání rozhodnout, zda záměr zveřejnit a pokud ano, tak na dobu minimálně 15 dnů před jednáním zastupitelstva, které bude rozhodovat o nájemci tak, aby mohli tuto nabídku využít i jiní občané či investoři. Na dalším jednání zastupitelstva je pak možnost stanovit komu a za jakých podmínek bude pozemek pronajat.

6. Projednání pronájmu nebytových prostor v přízemí budovy městyse č.p. 9, Náměstí 1. máje Červené Pečky

Pan Bříza vypověděl nájem nebytových prostor (cukrárna) v Červených Pečkách Náměstí 1. máje 9 z důvodu ukončení podnikatelské činnosti. O pronájem těchto prostor požádala paní Alena Beranová, která cukrárnu provozuje. Záměr byl řádně zveřejněn. Prostory budou pronajaty paní Beranové za stejných podmínek, jaké měl pan Bříza.

7. Projednání dodatku ke zřizovací listině Základní školy a Mateřské školy Červené Pečky o převodu herních prvků umístěných na školním hřišti do majetku školy

V dodatku se převádí z Městyse Červené Pečky na Základní školu a Mateřskou školu v Červených Pečkách hrací prvky na školním hřišti v pořizovací ceně 199.507,-Kč včetně zemních prací, montáže a nátěru jednotlivých prvků.

8. Seznámení s výsledkem dlího přezkoumání hospodaření městyse Červené Pečky za rok 2012

Ing. Kubín: seznámil zastupitele s výsledkem dlího hospodaření za rok 2012, které proběhlo dne 24. 10. 2012. Žádné podstatné závady nebyly zjištěny.

9. Projednání složení komise k provedení inventury majetku městyse k 31. 12. 2012

Byla schválena inventarizační komise, ve které post předsedy bude zastávat Ing. Pospíšil Pavel a členy se stanou p. Šimková Helena, Ing. Šanc Pavel, p. Smrček Zdeněk a p. Šeborová Dana.

10. Projednání priorit investičních akcí městyse na rok 2013

Stanovení priorit v investičních akcích na rok 2013.

11. Projednání zprávy komise o výběru dodavatele na realizaci stavby Veřejné osvětlení v částech Dolany, Čertovka a Malá Vysoká a určení technického dozoru stavby

Seznámení s průběhem výběrového řízení na nejvhodnější nabídku na stavbu veřejného osvětlení v částech Čertovka, Dolany a Malá Vysoká, které se uskutečnilo dne 1.10.2012. Nabídku odevzdalo šest firem. Nejnižší cenu nabídla firma RAISA spol. s r.o. Kolín za cenu 1.592.290,-Kč s DPH.

12. Projednání zpracování projektové dokumentace na úpravu prostor bytu v domě č.p. 9 na Náměstí 1. máje Červené Pečky

Na základě řešení bytové situace nájemníků a obhlídkou pronajatých prostor druhého nadzemní podlaží domu č.p. 9 na Náměstí 1 máje v Červených Pečkách byla rozeslána poptávka po zpracování dokumentace na přestavbu bytu na dva samostatné byty s vlastním vchodem i sociálním zařízením. Městys obdržel jen nabídku od projekční kanceláře Outlý. Pánové Heller a Kadleček nabídku nepředložili. Ing. Heller se omluvil a ústně předal několik zajímavých podnětů. Z důvodu nízkých stropů by nebylo vhodné přestavovat byt na základě stavebního řízení (předpokládáný nesouhlas hygienické stanice s výškou stropu), ale byt opravit bez stavebního řízení a plynofikovat na základě územního souhlasu. Při opravách by se nezasahovalo do nosných konstrukcí, neměnil by se vzhled budovy, ani účel využití prostor. Výrazně by se mohly snížit náklady, jak na zpracování potřebné dokumentace, tak na realizaci stavby.

13. Projednání víceprací při rekonstrukci severní strany fasády budovy ZŠ Červené Pečky

Firma Stavmika Velim provedla opravu severní fasády školy. Oproti uzavřené smlouvě o dílo došlo k navýšení částky o 176.430,- Kč s DPH, která obsahuje náklady jednak na okna (jiné členění křídel – větší rozměry než v zadání) částka 36.400,- Kč, ostatní náklady spočívají v realizaci prací, které nebyly součástí poptávky (vnitřní parapety, omítky, malby a odvodnění fasády).

14. Projednání smlouvy o dílo na servis a opravy zdvihacích zařízení

Ing. Kubín seznámil zastupitele se smlouvou o dílo na servis a opravy zdvihacích zařízení. Tato služba musí být zajištěna. Cena za měsíc za služby dle návrhu této smlouvy činí 1.188,-Kč. Částka se zdá vysoká, doporučuje proto jednat o možnosti snížení ceny nebo oslovení jiné firmy.

15. Projednání smlouvy o příspěvku na stavbu chodníku Červené Pečky-Nebovidy, uzavřenou mezi obcí Nebovidy a městysem Červené Pečky

Ing. Kubín seznámil zastupitele se smlouvou o spolufinancování a následném vlastnictví stavby „Nový chodník mezi obcemi Červené Pečky a Nebovidy“. Stavba byla realizována od května do října tohoto roku. Celkové náklady stavby včetně DPH 20% činí 2.148.865,-Kč. Investorem stavby byla obec Nebovidy. Stavba byla rozdělena z hlediska financování na tři části.

1. část od hranice obce Nebovidy k severní ohradní zdi hřbitova, uhradí v plné výši obec Nebovidy a zůstane v jejím majetku.

2. část podél západní ohradní zdi hřbitova až na hranici katastru Červené Pečky uhradí ve stejné výši 50% každá obec. Tato část zůstane v majetku obce Nebovidy.

3. část od hranice katastru Červené Pečky ke křižovatce hlavní silnice s ulicí Nad Hřištěm uhradí v plné výši městy Červené Pečky a tato část bude převedena do jeho majetku.

4. ostatní náklady spojené se stavbou uhradí ve stejné výši 50% každá obec (stavební dozor, dopravní značení a geometrické zaměření).

Dle tohoto klíče činí příspěvek Městyse Červené Pečky částku v celkové výši 968.737,50 Kč.

Dle připravené smlouvy bude údržbu celého nového chodníku zajišťovat obec Nebovidy a elektrinu na osvětlení celého chodníku bude hradit městy Č. Pečky.

16. Projednání darovací smlouvy, uzavřené mezi SBD Kolín a městysem Červené Pečky ve věci darování pozemku u bytoven v ulici Zámecká

Ing. Kubín seznámil zastupitele s darovací smlouvou, ve které daruje Stavební bytové družstvo Kolín, pan Heydušek Marcel, paní Heydušková Radka, pan Prágr Pavel a Prágrová Jiřina Městy Červené Pečky pozemky kolem bytoven p.č. nově 100/4 o výměře 757 m². Jedná se jen o administrativní úpravu, protože zastupitelstvo již dříve odsouhlasilo převod – koupí pozemku za symbolickou cenu.

17. Projednání žádosti TJ Sokol o zainvestování výměny topných těles v sokolovně

TJ Sokol Červené Pečky žádá o zainvestování a provedení výměny topných těles na sále sokolovny. Ta je denně využívána k různým sportovním aktivitám. Současná tělesa již nevyhovují po stránce účinnosti a svým tvarem vyčnívají do sálu, proto hrozí nebezpečí úrazu při sportovních aktivitách, zejména dětí. Rozvody byly vyměněny s výměnou kotle, mělo by se tedy jednat jen o výměnu těles. Je ale třeba odborně posoudit jaká tělesa pořídit, aby byla schopná vytopit celý prostor a stanovit orientační cenu. Pak je možné zařadit jako akci pod čarou.

18. Projednání směnné smlouvy s vyrovnáním mezi městysem Červené Pečky a manželi Horáčkovými, Na Obci 132, Červené Pečky

V letošním roce byl odsouhlasen prodej části obecního pozemku p.č. 718/10, který se nachází Na Obci (slepá cesta) a vede k nemovitosti pana Jaroše manželům Horáčkovým. Ti nechali zpracovat geometrický plán. Po zaměření stávajícího oplocení se zjistilo, že jejich oplocení není na hranici tak, jak je evidováno v katastru nemovitostí, ale je posunuto do jejich pozemku. Na základě jednání s manželi Horáčkovými vznikla směnná smlouva, ve které jsou výměry směňovaných pozemků různé a to ve prospěch manželů Horáčkových, kteří rozdíl uhradí částkou 240,- Kč (6m² á 40,-Kč).

19. Projednání odpisu zmařené investice z účetnictví městyse Červené Pečky

Zastupitelstva Červených Peček a Nebovid se dohodla, že upraví aulu v základní škole na jednu třídu mateřské školy. Později se obce dohodly, že se stavba realizovat nebude. Investice (projekt 43.000,- Kč, stavební povolení 1.000,-Kč) je rozpracovaná v účetnictví. Na základě rozhodnutí zastupitelstva o odpisu zmařené investice se dá z účetnictví odepsat.

20. Projednání smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na uložení STL plynovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 1088/2 k.ú. Červené Pečky

Pan Kopecký seznámil zastupitele se smlouvou o zřízení věcného břemene na uložení STL plynovodní přípojky do pozemku městyse p.č. 1088/2 k.ú. Červené Pečky za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč.

21. Projednání rozpočtového opatření č. 4/2012

Rozpočtové opatření upřesňuje příjmy a výdaje k dnešnímu datu. Tajemník seznámil zastupitele s jednotlivými položkami, u kterých dochází ke změně jednak na straně příjmů, tak i na straně výdajů.

22. Rozprava

Pan Kopecký navrhl na základě žádostí občanů zorganizovat ještě jeden svaz biologického odpadu.

Pan Bogán upozornil na porušování obecně závazné vyhlášky č. 1/2005 obce Červené Pečky ze strany sousedů pana Adamce a pana Kohouta, na bezpečnost dopravy v ulicích Sadová, Na Trubech a V Háji, na volně pobíhající psy a parkování autovraků. Pokud nedojde k nápravě, bude situaci řešit na vyšších úřadech.

Mgr. Hanzlová navrhla navýšení rozpočtu školy o 50.000,-Kč z důvodu výdajů spojených s plaváním dětí, které navštěvují první a druhou třídu.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v zimech měsíců, tedy v prosinci, lednu a únoru dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní optimismus a pohodu.

75 let

Paní Milada Petránková

Paní Eva Pešíková

Paní Vlasta Bejdová

Pan František Vlk

Pan Jaromír Licek

80 let

Pan Jan Adamec

Pan Zdeněk Arnož

Pan Vladimír Bejda

85 let

Paní Marie Jouklová

Paní Olga Pospíšilová

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečického čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulých 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánky na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence

vydávání Červenopečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštívte internetové stránky kulturní komise, kde naleznete aktuální upoutávky na veškeré chystané akce. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

7.10.2012 - Toulky historií

Po delší odmlce proběhla v neděli 7. 10. další procházka po Červených Pečkách a blízkém okolí spojená s povídáním pana Kramla. Trasy Toulky historií se v posledním čase hledají stále obtížněji, protože větší část Červených Peček už máme za poslední dva roky projitu. Tentokrát jsme tedy vyrazili za hranice našeho městyse a zamířili z Červených Peček do Nebovid. Kapli rodu Hrubých a nedaleký hřbitov už jsme sice před několika měsíci společně navštívili, ale čas se nedá zastavit a i na těchto místech se od naší poslední návštěvy mnohé změnilo. Hlavním cílem však tentokrát byly jiné památky a jiná místa. O nebovidské tvrzi a akcích pořádaných v jejích prostorách je v poslední době slyšet stále častěji a tak jsme rádi využili možnosti navštívit její interiéry a poslechnout si vyprávění o historii tohoto místa a o dějinných událostech spojených s obcí Nebovidy. Děk patří paní Lucii Doušové, která naší skupině (tentokrát díky počasí notně prořídlé) návštěvu tvrze domluvila. Vyslechli jsme zajímavé povídání o minulosti tohoto místa a nutno dodat, že díky Klubu Beseda má před sebou tvrz jistě i zajímavou budoucnost. Druhou zastávku pro nás představoval nebovidský kostel a díky ochotě pana farníka jsme nahlédli i do jeho interiéru. Zajímavé byly nejen faktické informace, ale i možnost porovnat na vlastní kůži jak působí na návštěvníky kostel nebovidský a ten náš, červenopečecký. Tradiční dvě hodiny utekly velice rychle a stejně jako v minulých případech i tentokrát se daly Toulky historií hodnotit jako zdařilé, pohodové odpoledne. Fotografie z této akce naleznete na internetových stránkách kulturní komise.

27.11.2012 - Toulky historií

V úterý 27.11. proběhl další díl Toulky historií. Poněkud netradičně jsme se sešli v červenopečecké základní škole, kde proběhlo promítání historických fotografií. Fotografie z historie nedávné i zažloutlé obrázky z počátku 20. mohli účastníci porovnat se svými vzpomínkami a zasadit si je do dalších historických souvislostí. Toto setkání bylo prvním a tematicky bylo vztaženo k centru našeho městyse. S frekvencí cca 1 až 2 měsíce by mělo proběhnout několik dalších setkání, na kterých budou představeny další historické snímky různých pečeckých míst a zákoutí. Příspěvek je sice psán v minulém čase, ale ve chvíli, kdy se akce teprve chystá a kdy do její realizace zbývá ještě několik dnů. Pokud patříte mezi účastníky akce, můžete sami posoudit, zda se podařilo splnit hlavní cíl: V počtu 20 – 30 návštěvníků strávit pohodový podvečer vyplněný debatou nad fotografiemi v některých případech více než 100 let starých.

2.12.2012 - Volání na Ježíška

Loňské Volání na Ježíška bylo negativně poznamenáno přesunem termínu "na poslední chvíli". Proto jsme se rozhodli zveřejnit termín letošního rozsvěcení stromčku co nejdříve, aby nedošlo ke kolizi termínů a souběhu několika akcí v jeden den a jeho termín byl znám téměř rok předem. Akce se tak vrátila do termínu první adventní neděle a mělo by tomu tak být i pro léta následující. Další změnou se stalo spojení rozsvěcení stromčku s vánočním jarmarkem v areálu červenopečecké základní školy. Pro návštěvníky jarmarku budou připravena vánoční vystoupení žáků a dětí ze ZŠ a MŠ a vánoční trh. Možné bude posedět si v kavárně a něco dobrého zakousnout, nakoupit si drobné rukodělné vánoční výrobky a zazpívat si společně koledy. Vše začne v neděli 2.12.2012 v 15:00 hod. Po cca 1,5 hod – 2 hod programu se ve společném průvodu přesuneme na náměstí, kde zavoláme na Ježíška a rozsvítíme vánoční strom.

8.12.2012 - Četnické humoresky beseda s Michalem Dlouhým

V sobotu 8.12.2012 v 15:00 hod proběhne v prostorách Základní školy Červené Pečky beseda s Plk. JUDr. Michalem Dlouhým, Ph.D. Jde o "duchovního otce", autora námětů deseti dílů z první série a odborného poradce při přípravě a natáčení seriálu Četnické humoresky. Seriál se stal natolik úspěšný, že se v současné době připravuje pro brněnské televizní studio pokračování s názvem "Četnické trampoty". Přijďte si odpočinout od předvánočního shonu a poslechnout si zajímavé a poutavé vyprávění nejen o historii četnictva a televizním seriálu. Na besedě bude možnost zakoupení knížek Michala Dlouhého. Ve spojení s věnováním autora se mohou stát originálními vánočními dárky. Podrobné informace o knížkách a autorovi hledejte také na webu <http://www.cetnik-michal-dlouhy.cz/>

5.1.2013 - Tříkrálový pochod

V sobotu 5.1.2013 proběhne tradiční Tříkrálový pochod. Sraz všech zájemců o společnou, fyzicky nenáročnou, procházku po okolí je v 10:00 hod u zdravotního střediska v Červených Pečkách. Trasa pochodu nás tentokrát zavede přes Hořany na Kaňk. Nově stavěnou rozhlednu s restaurací nejspíše ještě nenavštívíme, ale hostinec Pašinka bude jistě důstojnou náhradou pro místo našeho poledního posezení.

10.1.2013 - Zájezd do divadla Bez Zábradlí

Další ze zájezdů do pražských divadel povede do divadla Bez Zábradlí na představení Každý rok ve stejnou dobu. Jde o brilantní komedii, která oslovila diváky na celém světě. Je v ní víc než lechtivá

zápletka a rozverná situace. Rozpětí pětadvaceti let, v němž se mění chování, oblečení i názory obou protagonistů, tvoří pestrý kalendář událostí. V hlavních rolích se představí Veronika Freimanová a Zdeněk Žák. V případě zájmu o představení vám budou vstupenky doručeny společně s darovací poukázkou tak, aby se mohlo jednat o vánoční dárek, kterým potěšíte své blízké. Doprava z Červených Peček na představení a zpět je zajištěna pohodlným mikrobusem. Místo nástupu je možné domluvit. V případě zájmu neváhejte s přihlášením, vstupenky na představení rychle mizí.

Organizační informace:

Datum a čas představení: čtvrtek 10.1.2013 v 19:00 hod.
Odjezd na představení: v 16:45 hod z náměstí v Č. Pečkách
Cena: 500 Kč (v ceně je vstupenka na představení a doprava)
Přihlášky a platba: osobně v knihovně v Č. Pečkách (zajišťuje M. Hurtová), nebo prostřednictvím e-mailu istencin@post.cz (zajišťuje Lukáš Istencin)

13.4.2013 - ples Městyse Červené Pečky

V sobotu 13.4.2013 proběhne 3. ples městyse Červené Pečky, na který jste všichni srdečně zváni. Stejně jako v loňském roce, postará se i letos o hudební produkci kapela PEKLO a na návštěvníky čeká doprovodný program v podobě předtančení. Ples je nekuřácký a vstup do sálu červenopečecké sokolovny je možný pouze ve společenském oblečení. Cena vstupenky s místenkou zůstává nezměněna – 120 Kč. Vstupenky bude možné objednávat elektronicky přes internetové stránky kulturní komise městyse Červené Pečky od 1.1.2013. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise). Takto objednané vstupenky vám mohou být zaslány přímo domů. Možný je také osobní odběr objednaných vstupenek v knihovně v Červených Pečkách. Novinkou roku 2013 je elektronické doručení objednaných vstupenek. Z pohodlí domova si můžete vybrat konkrétní místa u konkrétních stolů a vstupenky si nechat zaslat na váš e-mail. Příímý prodej vstupenek bez předchozí elektronické objednávky bude probíhat od 1.4.2013 v červenopečecké knihovně. Zbylé lístky budou zájemcům k dispozici přímo na místě v den konání plesu.

Za kulturní komisi Mgr. Lukáš Istencin

Kam za kulturou

VÝSTAVY

Škanzen Kouřim
Vánoce

Dvořákov muzeum Kolínska v pravěku
Cesta napříč časem a krajinou (dlouhodobá archeologická výstava)

Červinkovský dům
Hudba v adventu (od 2. prosince do 20. ledna 2013)

Kremličkova síň
Vůně vánoc od 2. prosince do 6. ledna 2013

ADVENTNÍ KONCERT

Městys Červené Pečky a pan Aleš Pánek si vás dovoluují pozvat na tradiční adventní koncert v kostele Narození Panny Marie v Červených Pečkách, který se koná v neděli 16.12.2012 od 15.00 hodin.

Zpěv, kytara, housle - rodina Radových.

VÁNOČNÍ POZVÁNKA

do kostela Panny Marie v Červených Pečkách na Štědrý den

I letos se zde koná Půlnoční mše od 22 hodin. Již od 21.30 si poslechnete výběr vánočních písní a koled v podání dětí z pěveckého kroužku pod vedením p. uč. Kopecké. Při mši si pak můžete zazpívat i Vy - známé koledy Nesem vám noviny, Tichá noc, Narodil se Kristus Pán a další...

Srdečně Vás zvou všichni účinkující

Jaroslav Květoň

Využijte možnosti být informováni

Na webových stránkách městyse www.cervenepecky.cz je kromě jiného na titulní straně vpravo nahoře, pod obrázkem ikona s názvem "Informace e-mailem". Pokud do bílého okénka vyplníte e-mailovou adresu domů či na pracoviště, budou vám bezplatně přicházet aktuální a někdy důležité informace z úřadu o dění v obci, o náhlých změnách služeb či akcích kulturní komise přímo do pošty na váš počítač.

Stránky městyse jsou nově doplněny ikonou s názvem "Aktuální teplota" s číselným i grafickým výstupem trendu teplot a vlhkosti vzduchu v Červených Pečkách za posledních 6 hodin, 24 hodin či 3 dny.

Vedoucí úřadu městyse

Výročí v roce 2013

Nastala právě ta vhodná doba k tomu, abych Vám připomněl, na koho a na co můžeme vzpomínat v nadcházejícím roce. Tento přehled je již osmý v pořadí.

1333 = 680 let
První písemná zpráva o obci.
1373 = 640 let
Obce se ujal Mírek ze Solopysk.

1538 = 475 let

Václav Hrabáně z Přerubenic koupil zdejší panství od Pařízků z Trojanovic.

1548 = 465 let

Narodil se Pavel Hrabáně, vlastník panství od r.1567.

1618 = 395 let

Pavlem vymírá po meči rod Hrabánů z Přerubenic.

1623 = 390 let

Od Kateřiny Lukavecké z Přerubenic kupuje místní panství nejvyšší mincmistr království říšský pán Vilém z Vřesovic, sídlem na Horách Kutných. Ten byl o pět let později povýšen do hraběcího stavu.

1663 = 350 let

V místech dnešní lékárny otevřel vlastník panství nejvyšší komorník království Hanuš Bedřich hrabě Trauttmannsdorff jednotřídní školu a přičlenil obec k nebovidské farnosti. Narodil se majitel panství Karel Jáchym Breda (1663-1740).

1713 = 300 let

Panství kupuje od Trauttmannsdorffů Karel Jáchym hrabě Breda.

1723 = 290 let

Na zámku u hraběte Bredy se při zpáteční cestě z pražské korunovace zastavil císař Karel VI., otec Marie Terezie.

1738 = 275 let

Panství se ujímá největší věřitel hraběte Bredy – pražské arcibiskupství.

1748 = 265 let

Začal platit Tereziánský katastr. Narodil se zde místní učitel a vlastník dvou hospod na náměstí Jan Loukotský (+1820).

1763 = 250 let

Zemřel vlastník panství Ignác svobodný pan Koch, za něhož byla obec povýšena na městečko.

1773 = 240 let

Zemřel 7. nebovidský farář v letech 1730-73 František Hynek Gregor (1695-12.11.1773).

1778 = 235 let

15. května se narodil diplomat Karel Eduard baron Hrubý.

1783 = 225 let

Narodil se v Bělohradu zdejší dlouholetý učitel Jan Fukner (+1820).

1793 = 215 let

Zemřel 7. nebovidský farář František Šebestián šlechtic z Častolovic (1734-18.7.1793).

1838 = 175 let

Bylo povoleno vybírání mýtného na nové silnici napříč panstvím. V Brunšviku zemřel diplomat Karel Eduard baron Hrubý.

1848 = 165 let

Byla zrušena robota a úřad obecních rychtářů. Na českých školách došlo k zrovnoprávnění češtiny s němčinou. Ve zdejší škole se vyučovalo česky od samého počátku. V Zásnukách se narodil místní učitel a významný hudební skladatel a kapelník František Kmoch (1.8.-1912).

1853 = 160 let

Narodil se zdejší rolník a starosta v letech 1883-86 a 1890-97 Antonín Uher (+1901).

1863 = 150 let

Byl zaveden institut domovského práva. K zámku nechal Bohdan baron Hrubý u příležitosti své svatby přistavět věž.

1873 = 140 let

Postaven dnes již neexistující zámek v Kamenné Lhotě. Narodila se poslední představená kláštera Voršílek v Kutné Hoře, zdejší rodačka Aloisie Petránková (16.10.1873 - 1947).

1878 = 135 let

Na mostku u rybníka Pazderny došlo ke zničení sochy sv. Jana Nepomuckého. Pořízena byla téhož roku nová, která dnes stojí po několikerém přemísťování na prostranství před kostelem. Epidemii pravých neštovic padlo za obět 46 lidí.

1883 = 130 let

Obec navštívil vynikající český historik, autor monumentálního díla o českých hradech a zámcích Augustin Sedláček. Zemřel 12. nebovidský farář Josef Beran (1804-4.12.1883).

1893 = 120 let

Zde se narodil ruský legionář a voják z povolání Jaroslav Žilka (17.3.-1971), syn místního řídícího učitele Josefa.

1898 = 115 let

Zemřel místní starosta v letech 1887-89 Václav Měkota (3.6.). Narodil se ředitel zdejší obecné školy v letech 1945-53 František Slejška (10.12.1898 - 1982).

1908 = 105 let

Byla dokončena přestavba místního pivovaru na parostrojní a byl převeden do režie velkostatku. Narodil se předseda MNV v letech 1960-64 Václav Burda (17.7.1908-1969). Zemřel 13.nebovidský farář Antonín Dvořák (1841-28.2.1908). Narodil se ředitel školy v letech 1949-52 Josef Hudec (7.3.-1966).

1913 = 100 let

Byla postavena sokolská tělocvična. Theodor baron Hrubý se stal čestným občanem obce. Narodil se druhý předseda JZD v letech 1959-73 František Hes (22.4.-1980).

1918 = 95 let

Alois Jirásek byl jmenován čestným občanem obce. Do obce byl zaveden elektrický proud. Skončila první světová válka a 28.října byla prohlášena Československá republika.

1923 = 90 let

18. května bylo zahájeno rozhlasové vysílání soukromou stanicí Radiojournal.

1928 = 85 let

Začala nejtěžší zima století.

1938 = 75 let

U nádraží bylo dokončeno Družstevní obilní skladiště a byl zde na návštěvě pražský světící biskup Dr. Doubrava.

1943 = 70 let

14. ledna zemřel Josef Karel baron Hrubý (*1866) a správa panství přešla na jeho syna Jaromíra. 10. června byl popraven lékař, archeolog a místní starosta v letech 1926-30 MUDr. František Dvořák ml. (*1896). 24. června se narodil místní starosta (od 2004) a učitel Jan Dvořák a jeho manželka Danuše, ředitelka místní školy v letech 1990-2001 (*20.12.).

1948 = 65 let

Proběhla 3. konfiskace majetku rodiny Hrubých. Pod Sokol přešly zdejší jednoty DTJ, SK Viktorie a Junák. V dolní části zámeckého parku postavena skautská klubovna.

1953 = 60 let

Bylo založeno místní Jednotné zemědělské družstvo (1.1.). Zahájeno televizní vysílání (1.5.). Proběhla 2. měnová reforma a byl ukončen lístkový prodej (30.6.). Do provozu byl uveden nový sklad Benziny. 13. září zde vystupoval známý filmový herec a komik Vlasta Burian. Zemřel místní pátý řídící učitel Jan Mrázek (*1867) a učitel a starosta v letech 1930-32 Karel Svoboda (*1885).

1958 = 55 let

Poslední srpnový den přestala být obec sídlem stálé vojenské posádky. S výjimkou hospodáře Hrbka došlo zde téměř k úplné kolektivizaci zemědělství. Zemřel sociální demokrat a zdejší starosta v letech 1932-39 Jan Kačer (1870-10.11).

1963 = 50 let

8. července vyhořela cihelna.

1968 = 45 let

Zaveden pětidenní pracovní týden. 21.srpna k nám vstoupila vojska spřátelených armád. 10. září byl v Praze v Opletalově ulici ve věku šestnácti let zastřelen příslušníkem ruské okupační armády učeň OTK, Miroslav Beránek, vnuk papírníka Josefa a bratr školníka Jana. Narodila se ředitelka zdejší školy od 2009 Štěpánka Hanzlová (26.11.).

1973 = 40 let

V cihelně byla ukončena výroba cihlářských výrobků a firma Průmstav zde zahájila činnost. Byla dokončena přístavba sokolského sálu. Otevření se zúčastnili pražští umělci Jiří Štuchal, Aťka Janoušková a Josef Zíma. Od 1.1. byla zavedena poštovní směrovací čísla. Zemřel zakladatel místní lékárny, lékárník Štěpán Šec (1889-11.4.).

1978 = 35 let

Na dvou antukových kurtech zahájil činnost zdejší tenisový oddíl.

1983 = 30 let

Zemřel předseda MNV v letech 1976-83 Alois Pospíšil (1927-21.10.).

1988 = 25 let

Z pivovarské věže byly odstraněny hodiny.

1993 = 20 let

1.1. po rozluce se Slovenskem vznikla Česká republika. 31. května zaniklo místní JZD. Nebovidská farnost se stala opět součástí pražské arcidiecéze. Bylo otevřeno nové Zdravotní středisko a na Pecce vystoupil zpěvák a skladatel Jarek Nohavica.

1998 = 15 let

Na 13. ročníku Pecky vystoupila zpěvačka Věra Martinová.

2003 = 10 let

Agenda Okresních úřadů po jejich likvidaci přešla na kraje, které byly zřízeny r. 2000. Na 18. ročníku Pecky vystoupila známá Jarmila Šuláková.

2008 = 5 let

Byly zavedeny poplatky ve zdravotnictví. Došlo k posunutí pomníku prvního presidenta T. G. Masaryka. Na východní straně obce na Jelínkovém byl dokončen vodojem.

Ing. Heřman Kraml

Klub důchodců

Zanedlouho budeme na naší poslední schůzce v tomto roce hodnotit klubovou činnost. Byla úspěšná, protože jsme prožili hezké společné chvíle nejen na našich výletech, ale i při zajímavém vyprávění pana Kramla či cestovatele Dušana Bartůňka. Historie Červených Peček a jejich obyvatel nás zaujala. Při vyprávění a promítání snímků z Islandu nám Dušan ukázal úžasnou přírodu, sopečné krátery a hory z lávových vyvěřelin. Horké prameny vytápějí budovy a skleníky. Island je soběstačný v pěstování zeleniny a je druhým největším producentem banánů.

Na krátký výlet jsme jely do Kutné Hory. Prohlédli jsme si hřbitůvek a stavbu kostelíka Svaté Trojice. Celé odpoledne jsme potom věnovali prohlídce výstavy „Umění v době Jagellonců“, která byla instalována v kutnohorské výstavní galerii GASK. Obrazy, sochy, monstrance a řada dalších votivních uměleckých předmětů nás ohromila.

Abychom nebyli jen za humny, namířili jsme do Turnova na zámek Hrubý Rohozec. Ten je zajímavý nejen tím, že jeho základy tvoří sál, ale i romanticky zařízenými pokoji a spojením několika stavebních slohů. Pravým opakem je nejkrásnější patrová roubená stavba Dlaskův statek. Prohlédli jsme si obytné místnosti, stodolu s nářadím a vyfotografovali se před mohutnou vjezdovou bránou. Odpoledne nás ochotný pan Lhoták „vyvezl“ na bájnou horu Kozákův. Bylo krásné počasí a tak místo abychom po sobě házeli kameny, jež mají větší cenu než stádo dobytka, kochali jsme se pohledem na Krkonoše a do naší nížiny. Několik odvážlivců vylezlo pro ještě lepší výhled na vojenskou strategickou rozhlednu.

Abychom nejezdili jen po zámcích, další výlet jsme vybrali malé městečko Hořice - Masarykova věž samostatnosti. Objekt postavený v roce 1928 jako památník naší samostatnosti s věží 45 metrů vysokou, která měla sloužit jako letecký maják. Stavba ale nebyla úplně dokončena. V přízemí je umístěn památník padlých v obou světových válkách a věž slouží i jako rozhledna. Velkou radost nám udělal vedoucí informačního centra, který nás velmi ochotně provedl celým objektem, i když už bylo zavřeno. Během prohlídky přestalo pršet, mraky se roztrhaly a naskytl se nám krásný výhled. Ale museli jsme si pospíšet, protože už na nás čekala průvodkyně v rodném domu spisovatele K. J. Erbeny v Miletině. Po dobrém obědě a zakoupení perníkových modlitbiček v cukrárně jsme pokračovali na přehradu Les Království u Bílé Třemešné. Přehrada je z roku 1919, je 224 metrů dlouhá a 41 metrů vysoká. Zdobí jí cimbuří, takže vypadá jako starý hrad. Ještě návštěva Dvora Králové a jeho obchodů, poté zamíříme přes Jaroměř, Chlumec a Kolín domů.

Se zimou na krku a za vytrvalého deště vyjíždíme s obětavým panem Lhotákem na poslední výlet a to na zámek Konopiště. Mysleli jsme si, že tam budeme uvítáni jako osamělí návštěvníci, ale opak byl pravdou. Místo pěšky jedeme vláčkem a pak fofrem na nádvoří. Všude plno lidí, ale česky jsme mluvili jen my. Po spočítání rychle do vstupní chodby s vycpaným medvědem a parožím. Pan průvodce nám kápl do noty. Bodrý znalec všeho, nejen dějin zámku, si nás koupil hned prvními slovy. Nelze citovat, ale štěstí je, že máme demokracii. Prohlídku jsme brali v rychlejším tempu. Za námi už brebentili Italové. Poděkovali jsme za pěkný zážitek z prohlídky, a protože zahrady už byly zavřeny, šli jsme pomalu na parkoviště. Počasí se umoudřilo a tak jsme ještě zajeli do Týnce nad Sázavou. Starý hrad i s muzeem se už uložil k zimnímu spánku, takže jsme ho jen obešli a zamířili do cukrárny, která ještě byla otevřená. A poté domů.

Celý rok uzavřeme na výroční schůzi v restauraci Na Růžku při dobrém jídle a hlavně si společně zazpíváme.

Závěrem děkuje Klub důchodců všem, kteří nám svou ochotou pomohli při naší činnosti. A zároveň přeje všem spoluobčanům veselé Vánoce a hodně zdraví a štěstí v příštím roce 2013.

Květa Čurdová

POPLATKY ZA LIKVIDACI ODPADŮ

Přijal jsem nevďečný úkol – informovat občany o připravovaném zvýšení poplatku za likvidaci odpadů. Víím, že to je ožehavé téma, které u některých spoluobčanů vyvolává emoce.

Začnu připomenutím základních údajů. Nakládání s odpady upravuje zákon O odpadech č. 185/2001Sb. a ten umožňuje obcím řešit tuto činnost vyhláškou. Poplatek za odpad pak řeší zákon o místních poplatcích č. 565/1990 Sb.

Ohledně plateb za likvidaci odpadů zákon umožňuje v podstatě dva způsoby. Konkrétní způsob placení je tedy upraven vyhláškou každé obce. Poplatníky mohou být buď majitelé nemovitostí, nebo občané příslušné obce. První variantu používá město Praha a jen několik dalších měst či obcí. Pro většinu obcí jsou platby vybírané tímto způsobem velmi obtížně vymahatelné, a proto jsou v drtivé většině obcí peníze vybírány druhým způsobem - formou poplatku za každého občana. Nejinak je tomu v Červených Pečkách. V zákonu O poplatcích je také stanoveno, jak se určuje částka, která může být vybírána. Ta je složena ze dvou položek, první je 250,-Kč a druhá byla do poslední novely zákona omezena maximální výší 250,- Kč, přitom součet obou částek nesmí překročit výši skutečných nákladů na likvidaci odpadů na jednoho poplatníka v konkrétní obci. Ve většině obcí skutečné náklady již dávno překročily onu pětisetkorunovou hranici (250+250) a proto také většina obcí již stanovila poplatek na maximální výši 500,-Kč. V naší obci je tato výše stálá již 12 let. Skutečné náklady na likvidaci odpadu přitom stále rostou. Je to způsobeno nejen stále se zvyšujícím množstvím vyprodukovaných odpadů, ale také zvyšující se cenou za ukládání odpadu na řízené skládky. Část této ceny totiž tvoří zvyšující se poplatek státu – jakási

„pokuta“. V celkových nákladech je zahrnut nejen svoz obsahu nádob (popelnic) na směsný odpad a na bioodpad, ale také cena za svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu, který musí každá obec zajistit nejméně 2x do roka a také cena za svoz tříděného odpadu. Za odevzdaný tříděný odpad pak sice obce dostanou nějaké peníze zpátky, ale zatím je to částka nevýznamná. Důsledné třídění odpadu je přesto hlavní cestou ke snížení nákladů na jeho likvidaci. Významné je zejména oddělení bioodpadu, u toho se totiž neplatí ona „pokuta“ za uložení na skládku.

Přestože úřad městyse v Červených Pečkách učinil několik opatření ke snížení nákladů (byl zaveden svoz bioodpadu a do každé domácnosti byla poskytnuta nová nádoba na bioodpad bezplatně, podařilo se snížit cenu za svoz od společnosti NYKOS, postupně je zvyšován počet nádob na tříděný odpad,...), činil celkový náklad na likvidaci odpadů v minulém roce 2011 již 802,-Kč na jednoho poplatníka. Městys tedy doplácí min. 300,-Kč na poplatníka.

Pro dlouhodobém velkém tlaku zástupců obcí byla v letošním roce přijata novela zákona O místních poplatcích, která mimo jiné obsahuje navýšení druhé složky poplatku až do výše 750,-Kč. Celková částka tedy může dosahovat až 1000,-Kč, maximálně ale do výše skutečných nákladů. Pro naši obec tedy platí, že maximální částka by mohla činit oněch 802,-Kč na poplatníka.

Konkrétní částku musí stanovit zastupitelstvo každé obce a v tomto smyslu upravit příslušnou obecně závaznou vyhlášku. Diskuse na toto téma probíhala na listopadovém jednání našeho zastupitelstva. Bylo třeba zvážit, jaké dopady bude mít případná změna poplatku. Pokud se týká ceny – navýšení o 100,-Kč na poplatníka přinese úsporu cca 200tis.Kč do rozpočtu. Jsou přitom dvě krajní možnosti: nestanovovat žádný poplatek (známým představitelem takového řešení je město Teplice), nebo naopak stanovit poplatek, který by pokryl celý současný náklad. První varianta mi připadá trochu populistická, protože každý původce odpadu, tedy občan, by se měl alespoň podílet na nákladech s jeho likvidací. (Pan primátor Kubera vysvětluje ale svůj postoj jinými argumenty.) Pokud bychom chtěli přistoupit na „Teplický model“, museli bychom počítat s tím, že takto vynaložené peníze z rozpočtu obce budou chybět na jiné potřebné investice. Mohlo by se to dotknout především prostředků určených do takzvaných volnočasových aktivit. Již několikrát musela být odložena investice do plánovaných úprav kolem sportovišť, kde by měla vzniknout hřiště pro malé i větší děti, bruslařská a bikrosová dráha, lepší cesta do celého areálu... Podobných a možná důležitějších investic se jistě najde více. Proto se zastupitelé shodli na jakémś kompromisu, spočívajícím v navýšení poplatku o 100,-Kč. Doufám, že toto řešení najde pochopení u většiny spoluobčanů a jménem zastupitelů našeho městyse jim za to děkuji.

Jsem si vědom, že stávající systém není spravedlivý a nemotivuje občany k hospodárnému nakládání s odpady. Dokonce se dá říci, že ti, kteří se chovají příkladně a ekologicky (netopí nekvalitním uhlím ve starém kotli, důsledně třídí odpad, kompostují bioodpad) a vyprodukují tak minimální množství směsného odpadu, doplácí na ty, kteří se chovají opačně. Zdálo by se proto vhodnější stanovit platby v závislosti na váze odevzdaného odpadu. Tuto cestu zkusily některé obce a rychle ji opustily. Kromě technických obtíží s vážením odpadu to totiž způsobilo obrovský nárůst odpadu na divokých skládkách, ve škarpách a v lesích. Jiný vhodný spravedlivější způsob zatím stávající legislativa zřejmě neumožňuje. Osobně jsem ale optimista i v této věci. Věřím, že pro mladou generaci bude třídění odpadu a omezení jeho množství již samozřejmostí. Zkusme jim v tom jít příkladem.

Ing. Miloslav Kubín, místostarosta

Rok v klubu „PECKA“

Již jsme o sobě dlouho nedali vědět, ale určitě nás znáte. Jsme parta dvou až tříletých dětí ve svítivých vestičkách, co na svých toulkách po Pečkách nadělají mnoho povyku ☺.

Začátek roku nás zklamal, chystali jsme se na Tři krále, naučili se písničku, ale šestého ledna bylo tak ošklivo, že jsme nemohli nikam vyrazit. Vůbec nás to nerozhodilo a hned ve středu a pak každou druhou jeli do solné jeskyně. Tam to nemá chybu. „Vysolníme“ se,

zajdeme do cukrárny na sváču a poté až do dvanácti řádíme v koutku, následuje úprk na autobus, tím jezdíme moc rádi.

A taky vláčkem. Vyzkoušeli jsme si to na výletě do Prahy, jeli jsme i metrem, pak si moc dlouho hráli na takovém moc prima hřišti, kde se topilo a nebyla zima. Tramvaj byla taky úžasný zážitek. Byli jsme i v divadle na pohádce. Byly tam Jeskyňky a moc zlobivý Smolíček.

Taky jste nás mohli vidět na masopustní úterý v maskách zvířátek s písničkou na rtech. Pochůzku po městyse zakončila, tak jako mnohokrát, návštěva u tety v cukrárně. Má to tam moc pěkné. Je tam koutek s krásným pávem na zdi, židličky, stolečky a taky hračky. Když je teplo, koupí nám teta zmrzku. Sice jsme upatlaní až za ušima, ale to nevadí.

Začalo jaro, to je na světě hned lépe. Čarodějnice s opékáním vuřtíků, koupání, běhání naboso, spinkání venku a různé jiné zlobení venku je prostě prima. O prázdninách nás bylo jako čertíků a taky jsme tak zlobili, říkala teta. Jezdili jsme po výletech, třeba Poděbrady se nám moc líbily, mají tam vodotrysky, ve kterých se může běhat a řádit.

Na konci prázdnin byla oslava. Někteří odcházeli do velké školky a tak dostali dárky. Pilo se šampaňské, samozřejmě že dětské. Rozbílalo veliké vajíčko s překvapením, malovalo na pusinky, klouzalo a skákalo na velikých hradech.

A na podzim jsme pouštěli draky, ale ani jeden nám moc nelétal. I když jsme si ho sami vyrobili, byl to lenoch. Zašli jsme do sadu péct hady. To byla dobrota. Přikládat na oheň a péct jablka, komu by se chtělo zpátky do PECKY.

Na Halloween k nám přijel upírek. Naučil nás tančit, pouštěl bublinky, kouzlil a dal nám dárky. S maminkami jsme si vydělali bubáka, z kouzelné krabičky vytáhli dárek a šli domů spinkat.

Ještě nás čeká Mikuláš s čertem, již se učíme básničky, co mu řekneme. A taky Ježíšek. Napíšeme mu dopis, aby věděl, co nám má přinést pod stromček do klubu a co domů.

Když má někdo svátek nebo narozeniny, slavíme, tančíme a taky si někdy upečeme něco dobrého. Štrůdlík, koláč, perník, to nás baví moc.

Tak takhle a ještě o moc víc jsme se bavili po celý rok. A až vás příště potkáme, řekneme dobrý den a až odejdeme, povíme vám na shledanou. To se taky učíme a ještě umýt si ručičky, když jsme byli na záchodě nebo před papáním. A již opravdu na shledanou, děti a tety z Dětského klubu PECKA.

Alena Petrusová

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme devátý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp.18 na NÁMĚSTÍ - nejvyšší a zajímavý

Naše líčení zahájíme na přelomu 17. a 18. století. V té době v obci bydlela rodina Jana Loukotského, o níž se dozvídáme ze soupisu obyvatel k roku 1704, že Jan byl již mrtev a zůstala po něm vdova Rozina, věkem blížící se k padesátce a její děti. Z rozrodu Loukotských pocházeli i dva ze zdejších učitelů – Bernarda /1714-1772/ a jeho syna Jana, kteří zde učili v letech 1739-1802.

Do roku 1716 chalupu držel Bernard Loukotský, po něm jí přebíral jeho bratr Jan, který za ni zaplatil 80 kop grošů. Jeho ovdovělá manželka Anna, vzhledem k tomu, že na ní hospodařila, dostala ji vrchností připsanu v ceně 71 kop grošů. K chalupě patřilo 8 strychů (přes dva hektary) polí a zahrada.

Od matky přebíral roku 1729 Jan živnost v hodnotě 82 kop grošů a po pěti letech ji za stejnou cenu prodal gruntovníkovi Matěji Jelínkovi, který tehdy se svojí manželkou Dorotou měl čtyři nedospělé děti a bydlel naproti ve stavení, které dostalo r. 1770 čp. 23. Matěj patřil do starého selského, dnes již vyhaslého rodu. Protože po smrti jejich dvou synů nebylo mužských dědiců, chalupa přešla na jejich mladší dceru Dorotu /*1726/, která se provdala za Matouše Trnku.

Zhruba o sto let později (1795), po Trnkových, byl domek v držení baráčníka, mladého Jana Pokorného a jeho manželky Alžběty. V posledním roce století jej vlastnil krejčí Jakub Masopust s manželkou Alžbětou. V nájmu padesátníci Ludmilu Kalendovou vystřídali starší manželé Jiří a Anna Chellerovi.

V prvním desetiletí 19. století jej vlastnila rodina chalupníka Václava Vika, jehož otec Václav byl prvním Vikem v obci a zakladatelem úspěšného rodu truhlářů a pozdějších podnikatelů, který po přistěhování jako vdovec bydlel s dětmi v čp. 36. Ovšem Václav měl ve své domácnosti pro paní domu Annu, rozenou Havránkovou, k ruce i mladičkou děvečku Alžbětu Nekvasilovou, která pomáhala rodině se třemi malými dětmi. Václav se stal nedlouho po přistěhování do obce jejím rychtářem a tento post zastával plně čtyři roky do roku 1817.

Nedlouho poté se rodina Václava Vika z obce odstěhovala a novým majitelem se stal další chalupník Václav Jangl, v tehdejší době muž středních let /*1784/, s o pět let mladší manželkou Annou a roční dcerkou Barborou.

Janglovi r. 1834 domek prodali pětáctýřicetileté vdově Ludmile Vozkové a jejím dvěma synům, kteří pocházeli z jejich dvou

manželství, za 760 zlatých. Po čtyřech letech je nemovitost připsána jejímu staršímu synovi Janovi /*1815/ a jeho o dva roky mladší ženě Marii. Ta nedlouho poté zemřela a zůstala po ní jen malá dcerka stejného jména. Jan se znovu oženil s o tři roky mladší Annou a měl s ní dalších šest dětí. Z chalupníka (1856) se stal rolník (1865).

V následujících letech byl domek zvýšen o patro a v r. 1873 byl proto připsán jeho nejstaršímu synovi Františkovi /*1845/ a jeho stejně staré manželce Aloisii, rozené Pokorné, dceři ševce Josefa z protější strany městečka čp. 26, za 2.700 zlatých.

O dva roky později již v patrovém domě bydlela rodina nového majitele se dvěma malými dětmi, jeho otec, coby výměnkář s manželkou a jeho čtyřmi mladšími sourozenci, starší bratr Václav s manželkou Marií a v nájmu šestičlenná rodina Josefa Slejšky.

Roku 1877 dům kupuje pražský měšťan a nadlesní krávkolátských lesů ve výslužbě Václav Horák /1813-1889/ s manželkou Marií. Rodina má velkou a výpravnou hrobku na jižní straně v těsné blízkosti kaple Sv.rodiny na místním hřbitově.

Po jeho smrti dům dědí jeho dcera Marie, která se r. 1890 provdala za poštovního kontrolora Jana France. Po její smrti r. 1925 přechází vlastnictví na jejího manžela.

V roce 1940 je dům knihován na Miladu Slejškovou, dceru zdejšího starosty Jana Kačera, která se provdala za příslušníka starého rodu gruntovníků a sedláků, pocházející z domu čp. 44, Františka /*1895/, se kterým bydleli v Praze. Finanční rada František Slejška nechal ve válečné době dům zvýšit o další patro.

Jejich manželství zůstalo bezdětné a tak po Miladině smrti r. 1949 již dvoupatrový a tedy nejvyšší obytný dům na městečku, dědila její neteř Emanuela. Ta byla mladší Františkovou sestrou a byla dvakrát vdaná. Poprvé za cukrovarského úředníka Jaroslava Fikejze a podruhé, kdy získala příjmení Rakoušová, pod kterým také dědila.

Roku 1971 dům prodala Spotřebnímu družstvu Jednota. Posledním vlastníkem od r. 1998 je Vladimír Hrbek z čp. 60, příslušník starého selského rodu.

Nyní se podívejme, jaké se zde odbývaly obchodní aktivity. Konzumní družstvo Jednota se sem přemístilo z domu čp. 35 na městečku roku 1948 a mělo zde obchodní místnosti celých padesát let. Zpočátku zde byl vedoucím, tak jako na předchozím místě Karel Košnar. Později ho nahradil otec místního učitele Jaroslava Květoně. Jednota kromě potravin prodávala i průmyslové zboží a stavebniny a též vykupovala ovoce od drobných pěstitelů. Po roce 1970, kdy se přestěhovala do nového Obchodního domu čp. 15 v těsné blízkosti, změnil se zde sortiment. Maso a uzeniny se zde prodávají dodnes.

Na závěr si připomeňme několik známějších lidí, kteří zde bydleli.

Před koncem dnes již předminulého století (1892-96) zde bydlel a měl zde ordinaci praktický a obvodní lékař František Dvořák st., otec známějšího syna Františka, který v jeho zdejších šlépějích pokračoval. Byl starostou, věnoval se aktivně archeologii a za činnost v odboji byl r. 1943 v Drážďanech popraven.

Žila zde rodina Popprova, která se stala obětí holocaustu. Jejich jméno je uvedeno na pamětní desce na domě čp.6. Jak vzpomínala paní Jouklová, protože věděli, že pro ně nebude cesta zpět, rozdali vše, co měli. A měli pravdu.

Bydlel zde oficiál státních drah Josef Boublerle, který na městečku vystřídal řadu obydlí stejně jako v poslední době i bývalá předsedkyně MNV Růžena Pokorná. Pro ni to bylo bydlíště poslední.

Ing. Heřman Kraml

Z knihovny

Od pondělí 12. listopadu 2012 probíhá pro dětské čtenáře vánoční a pohádkový kvíz. Děti si mohou otázky vyzvednout v knihovně.

Za správné odpovědi jsou opět připraveny drobné odměny.

Svým milým čtenářům přeji krásné a pohodové Vánoce a v roce 2013 jen to nejlepší.

Marie Hurtová - knihovnice

Svatojakubská pouť do Santiaga de Compostela aneb Jak jsem ušla 520 km

Kamarádka Jindra mě přemluvila k pěší pouti po severním Španělsku do Santiaga de Compostela k hrobu sv. Jakuba. Ráda poznávám cizí země, stavební a kulturní památky, krajinu, přírodu. Koupila jsem si letenku z Prahy do Madridu na 8. září a zpět 4. října a začala se těšit na dobrodružství. Na začátku září jsem začala pakovat na měsíční pěší pouť - velký baťoh, malý spacák, pohorky, leukoplasty, až zátěž vážila 8 kg. Do Madridu jsem letěla sama, Jindra už byla ve Španělsku u dcery Hanky. Setkaly jsme se na letišti. Metrem jsme přešly na nádraží v Madridu, rychlovlakem jsme pak přešly do Burgosu, začátku našeho putování. Koupily jsme si průkaz poutníka CREDENCIAL a mušli. Do průkazu jsme dostávaly razítka na farnostech a ubytovnách a tím jsme měly slevu při ubytování. Mušli nosili poutníci připravenou na batohu od středověku, je to ochranný symbol před neštěstím a nemocí. Klobouk a plášť jsem neměla. Cesta je značena obrázkem žluté mušle a žlutou šipkou, aby poutník nebloudil. Byla jsem poutnice s mušlí a těžkým batohem na zádech a knihou „Průvodce poutí“ v kapse, před sebou 520 km. Prohlédly jsme si Katedrálu de Santa Maria a šly v horku prvních 25 km do Hontorasu. Cesta vedla mezi poli z kopce do kopce a byla nekonečná. Městečko se svými kamennými domy působilo středověkým dojmem. Ubytovaly jsme se v tělocvičně a šly na pivo, i když ho nerada. Další dny jsme šly cestou mezi obilnými lány, mírně zvlhčenou krajinou Kastilie denně 25 km. Spaly jsme v ALBERGACH ubytovnách pro poutníky, nakupovaly v marketech, na kávu jsme chodily do barů a na večere na poutnické jídlo MENU PEREGLINOS. Cestou jsme potkávaly poutníky z celého světa a cyklisty – těm bylo lehké. Zdravili jsme se ben camino - dobrou cestu nebo španělsky olle, už jsme se i znali. V Sahagúnu, po čtyřech dnech Jindru rozbolelo koleno, odjela k dceři do Barcelony a já šla dalších 20 dní sama. V dalším albergu EL Burgo u vína jsem si přesně napsala podle průvodce jednotlivé dny a trasy tak, abych mohla 2 dny prožít u Atlantického oceánu ve Finisterre. Znamenalo to denně ujit 30 km. Šla jsem v horku, dešti a větru. Ráno jsem vstávala v 6.00 hodin za tmy, sprcha, balení a vydávala jsem se mlčky na pochod. Při fyzické námaze cesta začala ovládat mě a ne já jí. Nadšení opadlo a já si říkala, co tady vlastně dělám, má to význam? Šla jsem jako stroj, kolem čtvrté odpoledne už porouchaný. Na nohou jsem měla těžké pohorky a puchýře, kalhoty na mně plandaly. Večer jsem se ubytovala, osprchovala, vyprala, najedla, vypsala trasu na další den a ráno znovu. V ubytovnách nás spalo i 100 poutníků na palandách, první vycházeli už ve 4 hodiny. Mladí byli svěží a já musela. Za celý měsíc jsem neslyšela češtinu. Kamarádila jsem se s Polkami, Dánkami, Kanadankami. Prošla jsem krásná města, Leon s gotickou katedrálou, kde se o nás staraly jeptišky, Carrion, Astorga, Ponnferradu s templářským hradem, který jsem si prohlédla za 5 EUR, Villafranka, Tricastella, klášter v Samosu, Barbadele a Arzúa. Všude se sklízelo víno na nízkých keřích. Přešla jsem dvě pohoří Monte Orago a pohoří v oblasti Galicie O Cebreiro, kde byly staré oválné domy se slaměnou střechou až na zem. V pátek 28. září v městečku nad Santiagem v Pedrouzo jsem už měla vyhráno a zasloužila jsem si dobrou španělskou tortillu s vínem. V sobotu 29. září jsem vyšla za tmy. Cesta do Santiaga trvala 7 hodin úvozovou cestou, eukalyptovými lesy, u cesty rostly korkové duby a jedlé kaštiny. Šla jsem v tempu za dalšími poutníky a z kopce jsme už viděli Santiago, dlouhé předměstí, bránu poutníků a KATEDRALA. Radost byla úžasná, já to zvládla, já to vydržela. Mezinárodně jsme se objímali, veselili, smáli se, já ušla 500 km, ale ostatní z Francie přes Pyreneje 700 – 900 km. Hodili jsme těžké bály na zem a fotografovali jsme se, byl to takový krásný pocit, radost a nadšení poutníků z celého světa. Došla jsem si pro osvědčení z pouti podle razítek v Credenciálu a honem na poutnickou mši. Sedm kněží sloužilo mši, jeptišky a celý kostel zpíval píseň CAMINO, 6 mnichů rozhoupalo 50 kg kadidla. Kněz četl, že i poutnice z CZECH republik došla do Santiaga a to jsem byla já. Ubytovala jsem se

v Seminariu a druhý den jsem jela autobusem k Atlantiku na Finistru. Je to výběžek jako prst do oceánu v severozápadní části Španělska, konec světa, jak tomu věřili lidé od starověku. Konečně konec cesty na konci světa. Seděla jsem na skále u oceánu a byla šťastná, že jsem vydržela. U majáku Faro u kříže má poutník spálit oděv a vykoupat se v oceánu a začít nový život. Splnila jsem oboje, i když voda byla ledová.

Vyfotografovala jsem se u nultého km, sbírala škeble, setkala jsem se s partou Slováků, kteří šli z Levoče od 1. června a šla na dobrou večeri. V úterý jsem jela zpět do Santiaga k hrobu sv. Jakuba a do katedrály.

Sv. Jakub, bratr apoštola Jana, se po Kristově smrti vydal do Španělska šířit učení Kristovo. Když se vrátil v roce 41 do Palestiny, byl na příkaz krále Heroda popraven. Mučednickovo tělo bylo převezeno z Palestiny do Španělska a bylo pohřbeno na hvězdném poli (odtud vznik slova compostela) a byl následně postaven kostel. Santiago de Compostela je vedle Říma a Jeruzaléma třetím poutním místem křesťanů. Svatojakubská cesta je vyhlášena kulturní cestou a je zapsána na seznam kulturního dědictví UNESCO.

Ve středu ve 22.30 hodin jsem odjela rychlovlakem do Madridu a s kamarádkou z Colorada taxíkem z nádraží na letiště.

Bonbónek nakonec. 4. října ve čtvrtek čekám na odlet do Prahy a po měsíčním maratónu jsem se v Madridu setkala s panem Ing. Váňou. Z letiště z Prahy mě dovezl autem do Červených Peček – děkuji.

KONEC KRÁSNÉHO PUTOVÁNÍ - NEDÁ SE POCHOPIT - MUSÍ SE ZAŽÍT!

Věra Miškovská

Nová výstava v jižní části Červených Peček

Všem, kteří používají oblíbenou vycházkovou trasu podél rybníčku Na Obci směrem k Miskovickému vrchu, jistě neuniklo, že na polích po levé straně cesty začínají zemní práce a velký panel zde umístěný informuje o připravované výstavbě cca 60 ti rodinných domků v této lokalitě. Investoři nazvali tuto budoucí čtvrť „Na Vyhliďce“ a kromě projekční přípravy a skrývky zeminy v místě budoucích komunikací zahájili i prodej stavebních parcel. Toto dění přitahuje zájem našich občanů a přináší i řadu otázek. Na některé z nich se pokusím odpovědět.

Kdo je iniciátorem a investorem této výstavby?

Investorem celé akce jsou pánové Ing. David Růžička a Zdeněk Kodytek. Městys Červené Pečky nemá s touto výstavbou nic společného, pouze se k ní vyjadřuje při stavebním řízení tak, jako při každé jiné stavbě. Celá tato oblast je zařazena v územním plánu již cca 10 let jako území určené k výstavbě rodinných domků.

Jaký je postup investora vzhledem k vlastníkům půdy v této lokalitě?

Investor uzavřel se všemi vlastníky smlouvu o spolupráci. Tato smlouva řečeno velmi zjednodušeně zajišťuje všem vlastníkům proplacení ceny 200 Kč/m² v okamžiku, kdy bude jejich pozemek

zastavěn bez ohledu na to, zda na něm stojí rodinný domek nebo je využit ke stavbě komunikace apod. Investor vybuduje ve své režii veškeré sítě (t.j. komunikace, rozvody vody, plynu, kanalizaci), dětské hřiště, ozelenění veřejná prostranství podle studie, kterou schválilo zastupitelstvo městyse a zajistí veškeré projekční práce včetně administrativy s tím spojené.

Jaká je úloha městyse v této akci?

Městys se vyjadřuje při stavebním řízení především ke způsobu připojení jednotlivých sítí na sítě stávající, vyjadřuje se k připojení systému místních komunikací ke stávajícímu systému a sleduje, zda výstavba probíhá v souladu s územním plánem a schválenou studií.

V této souvislosti se musím zmínit o petici, kterou podepsala většina obyvatel z ulic Fuknerova, Horní a Na Obci. Tito občané se obávají, že vzhledem k řešení místních komunikací systémem jednosměrných ulic dojde k tomu, že budoucí obyvatelé čtvrti Na Vyhliďce budou odjíždět ze svých domovů přes ulice Fuknerova a další ulice v této oblasti. Ve vyjádření městyse k připojení nových ulic ke stávajícím jsme jasně stanovili, že stávající ulice nesmí být dotčeny nově vzniklou dopravní frekvencí. Příjezd i odjezd obyvatel nové čtvrti musí být řešen v jejím rámci a to nám bylo investory zaručeno. Rovněž během výstavby bude zajištěno, že nákladní doprava a pohyb stavebních strojů bude od stávajících ulic fyzicky oddělen (např. závorou nebo překopem vozovky).

Doufám, že investoři budou dodržovat své závazky, a věřím, že mezi nimi a městysem budou fungovat vztahy spolupráce a vzájemného porozumění. Naším společným cílem musí být snaha o co nejmenší negativní ovlivňování života v obci touto výstavbou a věřím, že se nám to zdaří.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Cykloslužby:

- tipy, rady, konzultace
- tréninkové plány
- seřízení kola a nastavení posedu
- servis

Servis:

- centrování a výplety kol
- čištění, údržba, seřízení
- opravy a výměny komponentů
- výhodnější ceny náhradních dílů
- služby až do domu – odvezu / opravím / přivezu
- podrobnou nabídku a přehled cen naleznete na internetových stránkách <http://cyklosluzby.istencin.com>

Aktuální nabídka: Preventivní prohlídka a základní seřízení prodlouží životnost vašeho kola a dobrý pocit z jízdy.

Program ZÁKLAD: Kompletní prohlídka vašeho kola spojená se seřízením brzd a řazení. Sestavení přehledu doporučených a nutných oprav. Cena 100 Kč.

Program MAX: Kompletní čištění kola. Prohlídka spojená se seřízením brzd a řazení. Sestavení přehledu doporučených a nutných oprav. Cena 300 Kč.

Kontakt:

Lukáš Istencin
K Nádraží 305; 281 21 Červené Pečky
e-mail: istencin@post.cz
tel.: 607 529 956
Poznámka: Spolehlivým způsobem komunikace je e-mail.

Poděkování

Ráda bych poděkovala touto cestou společnosti EXIDE Slovakia, s.r.o. - prodejci kvalitních autobaterií značky EXID zastoupenou firmou Autobaterie Milan Čábel, která základní škole zajistila sponzorský dar a zakoupila tři stoly na stolní tenis.

Pan učitel Hošek vede na škole kroužek stolního tenisu již 3 roky a spolu se žáky dosahuje pěkných úspěchů i na okresní úrovni. Z Kolínských sportovních dnů přivezli řadu medailí a ocenění. Na nových stolech jim to jistě půjde ještě lépe.

Nového vybavení určitě využijí i Junáci pro tradiční vánoční turnaj, místní sportovní skupina, která dochází hrát do tělocvičny pink pong již řadu let a zájemci z řad veřejnosti, kteří chodí sportovat do tělocvičny ZŠ.

Za hodnotný dar prostřednictvím čtvrtletníku ještě jednou děkuji.

Mgr. Štěpánka Hanzlová, ředitelka školy

ZPRÁVY ZE ZŠ A MŠ

Sblížení s přírodou

Muzeum v Kolíně pro žáky základních škol připravilo opravdu velice vydařenou výstavu s názvem „Zpátky ke stromům aneb život na stromě, ve stromě a pod stromem“.

Výstava se zabývá stromy v různých souvislostech. Strom jako domov - kdo a jak žije v lese, strom jako zdroj – co dává člověku, strom jako inspirace – stromy v pohádkách.

Naše základní škola se této výstavě zúčastnila a opravdu nelutujeme, děti se nejen poučily, ale hlavně i pobavily.

J. Nováková

Lampiónový průvod v MŠ

V úterý 30. 10. 2012 pořádala MŠ lampiónový průvod pro děti a rodiče. Samotnému lampiónovému průvodu předcházela výstava zdobených a vydlabaných dýní a stezka odvahy v areálu zahrady MŠ, osvětlená rozsvícenými vydlabanými dýněmi a svíčkami. Pro zpestření se zapojila i dvě strašidla. Děti, které se zúčastnily stezky odvahy, získaly balíček s překvapením nebo sladkou odměnu.

Pro všechny zúčastněné byla k dispozici káva, čaj a koláčky, které připravily provozní pracovnice ZŠ a MŠ. Po malém občerstvení, které v chladném počasí přišlo vhod, se uskutečnil samotný lampiónový průvod obcí na náměstí, kde byl ukončen malým ohňostrojem.

Ještě jednou bych chtěla poděkovat všem rodičům za překrásné dýňové výtvary, které teprve ve tmě za svitu svíček plně ukázaly svou krásu a nápaditost svých tvůrců.

Další akcí, která nás ještě do konce kalendářního roku čeká, je Vánoční trh v ZŠ a besídka pro rodiče. Na Vánočním trhu v neděli

2.12.2012 konaném v ZŠ budou děti z MŠ prodávat vánoční výrobky zhotovené společně se svými učiteli. Besídka pro rodiče dětí docházejících do MŠ v ZŠ se koná v úterý 11.12.2012 v 15,30 h v aule školy a besídka dětí docházejících do budovy MŠ se konají ve čtvrtek 13.12.2012 v 15,30 h v jednotlivých třídách.

Další informace o dění v MŠ jsou dostupné na webových stránkách nebo na nástěnkách MŠ.

S přáním klidného prožití vánočních svátků a šťastného nového roku

Za MŠ H. Beňovská

iPADy mohou pomáhat s výukou

Společnost **24 for you** zapůjčila černošské škole na týden k otestování iPady. Těto možnosti využili žáci v hodinách i učitelé pro své přípravy na vyučování. Tyto malé hračky obsahovaly velké množství zajímavých programů na výuku přírodopisu, českého jazyka i zeměpisu. Praktické rozměry iPadu způsobily, že se našlo hodně příznivců i zájemců... Zřejmě ho někteří zařadí do seznamu pro Ježíška.

Mgr. Šárka Jeřábková, uč.

Dramatický kroužek

V tomto školním roce navštěvuje dramatický kroužek třicet žáků od první do osmé třídy. Proto jsme se museli rozdělit na dvě skupiny- na mladší a starší žáky.

Ti malí mají už za sebou první divadelní průpravu v malých etudách a jsou opravdu šikovní. Vyzkoušeli si také svoje role v klasických pohádkách. Užili jsme si plno legrace s pantomimou a děti mají nápady na svoje první vystoupení, které je teprve čeká. Kdy to bude se určitě dozvíte.

Starší děti mají za sebou první křest v podobě účasti na projektu Evropský den jazyků. Česko – polský obrázkový slovník zvířat a ještě malé taneční vystoupení dvou klaunů, tak to se líbilo nejen dětem z mateřské školy, ale také žákům prvního stupně. Červená Karkulka v česko – polském jazyce pobavila samotné herce, kteří se museli vypořádat se všemi záležitostmi polské výslovnosti.

Nyní trénujeme práci s rekvizitou, složitější pantomimické etudy, také hru v rolích a hlasovou výchovu. A hlavně – je tu výborná atmosféra, jsme dobří partáci pro všechny etudy a hodně se nasmějeme. Drama, horor, komedie – ani jeden námět není pro nás žádný oříšek. Až ho pořádně rozlouskneme, pozveme všechny naše příznivce na malé představení.

Věra Vejtrubová

Zprávy ze školní družiny

Prázdniny utekly jako voda, z prvňáků jsou už druháci, a my ve družině se seznamujeme s novými prvňáčky. Přes prázdniny nám na školní hřiště přibýly nové prolézačky, ze kterých máme velkou radost. Začátek roku ve školní družině měl téma Indiáni. Děti se dozvěděly, odkud Indiáni pocházejí, jak žili a jak žijí nyní. Vyrobili jsme si indiánské čelenky, amulety štěstí. Namalovali jsme si svého indiána, své indiánské obydlí – tepee. Také jsme každé odpoledne hráli na hřišti spoustu prima her a zkoušeli nové herní prvky.

Na podzim jsme si přečetli krásnou knížku „O ježekovi Dupálkovi“ a z ní jsme se dozvěděli spoustu nových informací o ježcích v naší přírodě. Vyrobili jsme si vrány, veverka a ježky. Namalovali jsme si podzimní stromy. První sních vydržel sice jen jeden den, ale radost jsme na hřišti měli velikou.

Nyní se pilně připravujeme na Vánoční trh.

Paní vychovatelky už pro nás chystají každoroční „lyžovačku a sánkovačku“ na horách, která proběhne koncem ledna.

Za kolektiv školní družiny Vás srdečně zvou na Vánoční trh a přeji Vám krásné Vánoce a šťastný Nový rok.

Za ŠD Simona Černá

Příběhy bezpráví

Naše škola se zapojila do projektu Příběhy bezpráví, který je součástí vzdělávacího programu Jeden svět na školách společnosti Člověk v tísni. Projekt se vztahuje k moderním československým dějinám a seznamuje žáky mimo jiné i s totalitní minulostí naší země.

V rámci této akce proběhla 19. listopadu beseda s promítáním dokumentárního filmu České děti. Toto hnutí patřilo k nejvýraznějším protikomunistickým iniciativám pozdních 80. let. Mezi signatáři byli převážně mladí lidé. Autoři se v dokumentu zaměřují především na mladé publikum, kterému chtějí připomenout, že potřeba postavit se proti bezpráví není podmíněna věkem.

Jsmo velmi rádi, že naše pozvání přijal pan Petr Plaňanský, který s dětmi po zhlédnutí filmu diskutoval. V rámci projektu je vyhlášena studentská literární soutěž. Více informací naleznete na www.jedensvetnaskolach.cz.

Mgr. Barbora Pokorná

Návštěva Památníku Lidice

V říjnu jsme navštívili se žáky 7., 8. a 9. třídy Památník Lidice. V rámci vzdělávacího programu jsme viděli multimediální expozici muzea, která je založena na kontrastu strohých betonových prostor a světlých obrazů již neexistujících lidí a jejich obce.

Součástí Památníku je také vzdělávací středisko, kde byl pro děti připraven program, zaměřený na historii obce Lidice s využitím digitalizovaných dobových fotek a materiálů. Po prohlídce pietního území s odborným výkladem si všichni odváželi emotivním zážitkem, s kterým se s Vámi podělí níže. Na příští školní rok připravujeme se žáky návštěvu Památníku Terezín.

Mgr. Barbora Pokorná

Pocity dětí

Když jsme přijeli do Lidic, dýchla na mě historie a krutost, kterou si obyvatelé tehdejších Lidic museli vytrpět. Byla to vlastně širší pláň, nikdo z nás si v podstatě neuměl představit, že tam nějaká vesnice byla. Na místě starých Lidic zůstaly jen základy statku Horákových a obrysy kostela a školy.

Když jsme si procházeli tu cestu bývalými Lidicemi, nedovedla jsem si představit, že tam někde mohly poskakovat a hrát si malé děti. Je to nepředstavitelné pro člověka, který si to nezažil. V původních Lidicích se zachoval jeden jediný strom, ale není dokázáno, že z té doby opravdu je.

Byl zde rybník, hřbitov, kostel, škola, několik statků a domů. Všechno tohle bylo zničeno. Lidické muže Němci popravili na zahradě u statku rodiny Horákových, ženy s dětmi poslali do tělocvičny gymnázia, kde byly po třech dnech děti násilně odtrženy od svých maminek.

Němci poslali ženy do koncentračního tábora a děti zplýnovali v nákladních autech. Přežilo jen minimum žen a dětí. Ti, co přežili, se vrátili do Lidic.

Katka Gargulová, 9. třída

Když jsem viděla Památník Lidice, měla jsem divný pocit a nedokázala jsem si představit, co se tam dělo za 2. světové války. Nechtěla bych tam v tu chvíli být.

Při procházce po cestách jsem si uvědomovala, že tady po těch cestách běhaly malé děti a že tam chodili lidé. Zastavili jsme se také u Horákovy statku, kde zůstaly jeho základy. Nedokázala jsem si představit, jak tam mohli zastřelit muže, kteří byli nevinní. Zastavili jsme se také u staré hrušky, která zůstala stát skoro jako jediný strom v Lidicích, a u soch dětí, které tam jsou na jejich památku. Mohli jsme vidět nově vybudovaný hřbitov, starý byl totiž při vyhlazení zbořen. Dříve tam byl také rybník, který vypustili a zahladili.

Také jsme se byli podívat v muzeu, kde nám pustili krátký film o Lidicích. Byla tam ukázka, jak Němci bourali domy. Také jsme byli v místnosti s počítači a prohlíželi jsme si fotky, které byly uchovány. Byly to fotky ze svatby, fotky dětí, domů, kostela, občanské průkazy.

Když jsme se pomalu vraceli k autobusu, tak jsme šli přes Růžový sad, který byl plný růží.

Jana Dudková, 9. třída

Dne 27.9.2012 jsme navštívili se školou Památník Lidice. Šli jsme do muzea, tam nám pustili dokument, jak Němci Lidice zničili. Byla tam i sbírka věcí, které přežily německý útok. Nejvíce nás zaujaly kostelní dveře, které přežily jen díky tomu, že němečtí vojáci odváželi z vesnice dobytek a použili je do vozu, aby zvířata neutíkala.

Potom jsme se šli podívat do další části muzea, kde byly fotky lidí, kteří v Lidicích žili. Nejvíce nás zaujaly dopisy od dětí z koncentračního tábora.

Nejprve jsme šli na místo, kde lidická vesnice stála. Nikdo z nás nevětil, že tam vůbec nějaká vesnice kdy byla. Jako první jsme šli na místo, kde byli lidičtí muži pohřbeni. Potom následoval zbouraný Horákův statek. Šli jsme zase o kus dál, kde jsme narazili na hrušku, která údajně přežila německé napadení. Dále následoval kostel a škola. Kostel byl poznat jen z malé části, všichni jsme si museli domyslet, jak opravdu vypadal. Škola už nebyla poznat vůbec, byla tam jen louka. Pak už jsme šli zpět a následoval pomník, kde byly sochy všech lidických dětí, které nepřežili.

Někdy bych se tam chtěl zase podívat.

Jirka Přiklopil, 9. třída

Evropský den jazyků

Ve středu 24. října se uskutečnil v červenopečce škole projektový den Evropský den jazyků, jehož kořeny sahají do roku 2001, který byl Radou Evropy a Evropskou unií vyhlášen za *Evropský rok jazyků*. Hlavním cílem je vyjádření podpory jazykovému vzdělávání. A tak naší školou zněla polština a voněl švédský koláč atd.

Pátá třída si zvolila odlehlejší krajiny, Austrálii a Japonsko. Po shlédnutí dokumentárních filmů vytvořily děti dvě nástěnky plné obrázků a ukázek japonského kaligrafického písma, zahrály si pexeso a skládaly origami, aranžovaly květiny dle zásad ikebany. Dvě dívky představovaly bojovníka karate a gejšu.

Š. Jeřábková, učitelka ZŠ

Krabičkování aneb rekord bude náš!

V loňském školním roce jsem začala s dětmi ve škole sbírat krabičky od čaje. Nyní máme nasbíráno více než 1 200 kusů.

Napsala jsem do Pelhřimova, města rekordů, o naší sbírce s dotazem, zda se můžeme ucházet o nějaký ten rekord. Odpověděli mi, že počet je neomezen a že se máme pokusit nasbírat co nejvíce to půjde.

Pomozte nám, prosím, se sbíráním. Nevyhazujte krabičky - pouze ty od čaje - a věnujte je nám. Do vnitřního víčka se můžete podepsat, abychom mohli evidovat dárce. Krabičky vybírá paní učitelka Věra Vejtrubová. Za všechny krabičky moc děkujeme.

Věra Vejtrubová

Pořízení techniky na údržbu zeleně

Pan Aleš Procházka si v rámci svých aktivit v oblasti pěstitelství ovoce požádal o dotaci na pořízení potřebné techniky, která mu byla přiznána. V rámci povinné publicity žadatele přinášíme v našem čtvrtletníku tuto informaci:

Tradiční střediskový výlet

K tomu „správnému“ podzimu patří tlumené odstíny barev, vlněné ponožky, oříšková vůně spadaneho listí a v neposlední řadě střediskový výlet Junáka. Letošní volba padla na poznávání krás přírody nejvyššího moravského pohoří – Jeseníků.

V sobotu jsme vyráželi z městečka již v časných ranních hodinách, celí otačení od peřin a chtiví jediného – spát! Ba ne, malí i velcí byli natěšení, co je v Jeseníkách čeká. Po tříhodinové cestě jsme konečně minuli ceduli značící obec Velké Losiny a tam jsme se rozdělili. Skupina první šla objevovat záhady výroby ručního papíru a druhá se přesunula o pár kilometrů dále na exkurzi do přečerpávací nádrže Velké Stráně. Na horní nádrži sice probíhala rekonstrukce, ale díky krásnému počasí jsme obdivovali spíš panoramata horských hřebenů místo prohlubně z železobetonu.

Společně jsme se shledali až na chatě v Červenohorském sedle, která byla naším útočištěm po celý víkend. Po výborné večeři jsme se sešli ve společenské místnosti, kde jsme si zahráli několik her, abychom se všichni dobře seznámili a odhodili zábrany, neb následovala diskotéka! Tančilo se na písničky svižné i na ty pomalejší, ale jelikož nás čekala náročná neděle, byli jsme všichni rádi, že jsme se do postýlek dostali ještě před 11. hodinou.

V neděli nás čekal výstup na nejvyšší horu Moravy – Praděd. Po brzké snídani jsme opět nastoupili do našich autobusů, které nás přiblížily k cíli. Když jsme vystoupali až na vrchol hory, čekali jsme, že se nám rozprostře výhled na širé okolí, nicméně ten den byly mraky velmi nízké a jakoby tvořily velkou peřinu, která přikryla téměř všechny kopce. Zpět jsme to vzali „zkratkou“. Cesta vedla lesní pěšinou

kolem potoka a naštěstí byla celá z kopce. Po takové túře jsme byli za horkou polévku a pečené kuřátko opravdu vděční. Po obědě jsme si každý zabalili svých pět švestek, nasedli do autobusu, usnuli a probudili se až v Červených Pečkách.

Kíťa Langová

Devátý oddíl

Po prázdninách jsme se sešli v parku v hojném počtu. Po delším plánování jsme v září obnovily družinový systém, zvykaly si na něj, hrály spoustu her, světlušky začaly s plněním druhého dílu Lucerny a skautky se pustily do Cesty Země. Společně jsme vyrazily na kolech na výpravu směr Poděbrady, kde jsme si užily posledního sluníčka. V říjnu nás čekala akce s názvem „Hvězdná noc“ – vyráběly jsme souhvězdí, hledaly je na obloze a za tmy se vypravily do Vlčích hor. Tam nás čekalo první setkání s piráty, složily jsme krevní přísahu, staly se členy pirátské posádky a vydaly se po stopách pokladu. Sice to nebude jednoduché, ale snad se nám ho podaří do června objevit ☺.

Jana Matoušková

Betlémské světlo 2012

V sobotu 22. 12. 2012 přivezeme z Kolína Betlémské světlo. Od 10:00 do 11:30 hod ho bude možné vyzvednout v klubovně 9. oddílu, kde budeme také plnit vánoční zvyky, ochutnávat cukroví a vyrábět dekorace. S sebou – svíčku a sklenici (nejlépe na zavařování).

Těšíme se na Vás!!

Opičí cirkus

Abychom světluškám ze sedmičky zpestřily páteční schůzky, na kterých se v rámci celoroční hry o indiánech snažíme převzít a osvojit si indiánské dovednosti, proložily jsme je víkendovou akcí s názvem Opičí cirkus. Když jsme 20. října 2012 přišly na Kmochův ostrov

v Kolíně, už na nás čekaly lanové překážky připravené kolínskými skauty z přístavu Poutníci Kolín (přístav = obdoba střediska pro vodní skauty).

Všechny děti, které společně s námi akci navštívily, si zde mohly vyzkoušet zdolávání nejruznějších překážek – od girland, krocení koně, tramvaje, jámy a kyvadla až po šplhání na strom pomocí lezeckých chytů. Aby se malí lezci učili nejen obratnosti a zručnosti, ale i spolupráci a důvěře, jistili se na překážkách vzájemně se svými kamarády.

Po překonání všech úkolů, které si pro nás Poutníci připravili, dostal každý účastník diplom a sladkou odměnu, se kterou se nám hned jelo domů lépe.

Jana Váňová - Vikuň

Předvánoční setkání s rodiči

V sobotu, den před první adventní nedělí, jsme se sešly všechny z našeho oddílu, abychom nasály pomalu přicházející vánoční atmosféru a vyrobily pár drobností, které nám celý ten předvánoční čas dělají příjemnější. Do vánoční dílny jsme pozvaly i naše rodiče, neb Vánoce jsou svátky, které jistě všichni nejraději travíme v kruhu rodinném.

Jak se vinula vůně ovocného čaje klubovnou, vinula se zde i velmi přátelská nálada a obecně spokojenost, že tu můžeme být všichni společně.

Dle ohlasů dětí, ale i rodičů považujeme tuto akci za jednu z nejzdařilejších, proto v ní hodláme i v nadcházejících letech pokračovat!

A Vám, s kterými jsem neměla tu možnost se setkat, bych chtěla jménem 7. oddílu popřát příjemné prožití vánočních svátků a mnoho štěstí v novém roce!

Kířa Langová

Budování nové klubovny

Na první letošní schůzi vyvstal problém, který nesnesl odkladu. A v úvodu je třeba říci, že to byl a je problém příjemný. V minulém školním roce došlo k znovuoobnovení 14 oddílů. Lví podíl na této skutečnosti mají Guma, Ovčák, Novotňas, Gumička a Topolínko. A tak k partě 8 prvňáků, kteří „dali“ celý 21 denní tábor, přibyli po prázdninách další adepti do oddílu Rysů a Ostřížů. A rázem tu byl na začátku zmíněný problém. Přece jenom 13 dětí a vedoucích potřebuje nějaké zázemí.

Původní klubovna 14 byla pro tuto hordu poněkud těsná, a tak se spřádaly plány a návrhy „kam s nimi“. Jako ideální varianta ze všech možných se ukázala možnost „oprášení“ prostoru v původní klubovně, která sloužila již našim předchůdcům. Jedná se o tu, která stojí v čele našeho areálu v zámeckém parku. Prostory v ní však již nějaký ten pátek slouží jako skladovací. A tak tu máme akci kulový blesk. Přestěhujeme sklad, abychom přestěhovali kluky ze čtrnáctky.

A tak pořizujeme začátkem října skladový kontejner, který bude sloužit k uložení táborového materiálu a tím pádem se nám uvolní tolik potřebné prostory pro oddílovou klubovnu. Usazení kontejneru předcházela jeho náter, dovybavení a sedmnáctý říjen byl tím dnem, kdy se z kontejneru stal sklad a ze skladu klubovna. No klubovna. Ono to ještě trochu práce a materiálu bude, ale věřte, že to určitě bude stát za to. A tak skoro každý víkend se v klubovně něco bourá, staví, obkládá. Výsledek jistě bude stát za to a již teď jste všichni zváni na slavnostní otevření, o kterém bude psáno včas na stránkách čtvrtletníku.

Aleš Šibrava

Po stopách kolínských strašidel

V pátek 16. 11. jsme my, Veverky ze sedmičky, vyrazily do Kolína. V autobuse nám bylo do zpěvu, a to jsme ani netušily, že právě naše notování nám bude ještě týž večer nápomocné. Na kolínské náměstí jsme dorazily zrovna, když se začínalo stmívat. Z ničeho nic k nám začali přicházet různí duchové, kteří se zdáli být neodbytní. Oslovil nás i chlapec s dírou v hlavě a ptal se nás,

zda nevíme, kdo ho postřelil. Následně jsme zjistily, co je naším úkolem – obdržely jsme mapku okolí a papírky, na které jsme za splněné úkoly sbíraly razítka roztodivných strašidel. Narazily jsme například na Lva z Rožmitálu, který nám někoho velmi připomínal (kdo byl, pochopí ☺), nebo například na tajemného žida, který nám vyprávěl legendu o synovi rabiho Löwa. U kostela svatého Bartoloměje potřebovala jakási děvčata odehnat zlého ducha ze svého obydlí něčím veselým, a tak jsme využily našeho autobusového tréninku a zanotovaly z plna hrdla, aby každý věděl, že „Vlče se nebojí nikoho, nikoho...“. U pivovaru nás potěšil duch jeho majitele, protože nebyl tolik strašidelný. Což ale jeho sládek! Ten se prý jednou opil a bohužel měl u sebe zrovna střelnou zbraň... nemusím snad ani psát, jak to dopadlo. Tím jsme ale

rozluštily, kdože postřelil tajemného chlapíka ze začátku našeho dobrodružství. Nezbyvalo než si ještě vyrobit pěkná strašidýlka a pomýšlet na návrat domů. Nakonec jsme zabloudily jen jednou a dočkaly se diplomů a sladkostí, kukuřice i řepy.

Aneta Linhartová - Anka

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme desátý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp. 19 KUTNOHORSKÁ nazývaný *Doktorská chalupa*

Ze zápisu o postoupení této nájemní chalupy se dovídáme roku 1735. Tehdy je její poloha identifikována tak, že se nachází u cesty k Nebovidům uvnitř hradby spolu se dvorečkem. K ní že pak náleží ještě 3 korce pole (0,8 ha).

28. prosince citovaného roku byla připsána vrchností Václavu Johanidesovi v ceně 100 zlatých. Hotově nabyvatel zaplatil polovinu. Nájem mu byl stanoven na 3 zlaté a 20 krejcarů ročně.

Johanides byl zřejmě lékařem, neboť v dokumentu se zavazuje k poskytování lékařské služby jak pro zámek tak podzámčí, ovšem pro vrchnost bez úplaty. Po Johanidesovi se chalupa měla vrátit vrchnosti a pozůstalá manželka měla dostati odstupné 15 zlatých.

Václav Johanides v domku nebydlel, jak vyplývá z dobových soupisů obyvatel.

Tam bydlel Jiří Radomířský s manželkou Ludmilou a s početným potomstvem. Byl to jeden ze synů Mikuláše, o němž je psáno v čp. 20, tedy příslušník značně rozvětveného zdejšího rodu.

V nájmu pak pokračoval jeho syn Jiří /*1676/. S o málo mladší manželkou Ludmilou, která byla r.1735 již vdovou, měl osm dětí.

Když Václav Johanides zemřel, prodala vrchnost domek na ni spadlý za 30 zlatých 16.8bris (října) 1743 Jiřího synovi Petrovi /*1714/.

Tkadlec Petr měl s manželkou Marií, která byla o šest let mladší, tři syny, kteří přišli na svět vždy po šesti letech. Byli to Václav, Jan a Josef.

Roku 1775 byl Petr již mrtev a v domku bydlela ovdovělá Marie se všemi syny a v nájmu pak mladá rodina Václava a Anny Mašinových s dvouletou dcerkou Annou a téměř čtyřicetiletá Anna Jetmarová.

Po matčině smrti se dohodli pozůstalí synové, že domek připadne nejstaršímu z nich - Václavovi /*1745/, kterému pak byla tato skutečnost zapsána do knih až 15. ledna 1791. Hodnota hospodářství byla ošacována na 180 zlatých a určena i povinnost ročně platit vrchnosti úrok ve výši 6 zlatých a 30 krejcarů, včetně osmi dnů pěší roboty.

Václavův syn Václav /*1768/, po dědovi také tkadlec, se oženil s o osm let starší Alžbětou Hajnou. V devadesátých letech s nimi v domku bydlel mladší Václavův bratr Jan, který byl také tkadlec.

Na přelomu století měli manželé dva malé synky, čtyřletého Václava a dvouletého Vojtěcha, ke kterým pak ještě přibyli vždy po dvou létech Anna a Jan.

Po Alžbětině smrti se Václav v padesáti znovu oženil. Přivedl si z Kralovic Marii, která byla o čtrnáct let mladší a měl s ní syna Františka, který se narodil r.1821. V domku s otcem a macechou zůstali jeho děti z prvního manželství Vojtěch a Jan.

Václav domek prodal o dva roky později 1.června 1823 Matějovi Vokřalovi a jeho manželce Anně za 300 zlatých a s rodinou se z obce odstěhoval.

Pak se držitelé rychle střídali.

28.června 1825 hospodářství koupil za 268 zlatých Matěj Netich z Cerhenic, již 16.listopadu téhož roku je prodal se ziskem za 305 zlatých cerhenickému Františku Kalinovi, který ale na spekulaci doplatil, neboť po dvou měsících domek s příslušenstvím prodal za 240 zlatých 14.ledna 1826 Anně Švejkové.

Čtyřiapadesátiletá vdova v té době měla pět malých dětí ve věku do deseti let. Ve třicátých letech s nimi bydleli mladí manželé Jan a Ludmila Koubkovi, kteří měli čtyři malé děti.

Roku 1845 byl baráčníkem Annin nejstarší syn, krejčí Jan /*1812/, který v té době měl s manželkou Barborou roční dcerku Annu. V domku s nimi bydlela jeho matka a jeho sestra Marie.

Jak čas běžel, děti přibývalo. V polovině šedesátých let byli čtyři, po dvou dcerách přišli synové. Největší výdrž však měla matka Anna,

ta již byla tři roky po osmdesátce, což v těch časech bylo něco již téměř mimořádného.

O deset let později po manželčině smrti, postoupil Jan domek zeti Janu Vojtovi a dceři Anně. V domku bydlel na vejminku se svým synem Františkem. V nájmu zde bydlela čtyřčlenná rodina Františka a Alžběty Nechojdomových s jeho osmnáctiletým synem z prvního manželství a téměř novorozeným synkem Josefem z jeho druhého svazku s o dvacet tři roků mladší novomanželkou.

Anna Vojtová zemřela za čtyři roky ve svých pětaticeti letech a domek připadl ovdovělému Janovi.

Ten o dva roky později, tedy r.1881, domek prodal manželům Františku a Marii Jelínkovým.

František Jelínek zemřel a r.1890 dědila hospodářství ovdovělá manželka Marie. Ta však po šesti letech následovala svého manžela a domek připadl nezletilé dceři Anežce (Anně), která dosáhla plnoletosti v prvním roce nového století.

O tři roky později od ní domek koupil místní velitel hasičů Alois Jahoda s manželkou Antonií, o kterých bylo psáno v souvislosti s domky čp.11 a 25. Antonie zemřela r.1915 a domek zůstal v jeho držení.

Jahodovi v domku nebydleli, ale pronajímali ho. Na konci první dekády v něm bydleli dva nájemníci.

Čtyřiapadesátiletá dělnice Anna Karbanová a manželský pár šedesátníků dělníka Josefa a Anny Převrátilových. Po vzniku republiky zde bydlely tři rodiny. Čtyřčlenná Jana a Růženy Dvořákových, tříčlenná Františka a Kateřiny Traupových a téměř sedmdesátiletá vdova Anna Nouzovská s dcerou Marií Mašinovou. Otcové rodin a téměř čtyřicetiletá Marie Mašinová pracovali jako dělníci na místním velkostatku, Marie v cihelně, která byla jeho součástí.

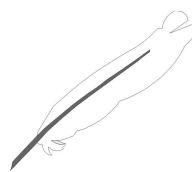
Ještě než Alois Jahoda zemřel /*1931/, byl dům prodán stejně jako čp.11 roku 1929 Anně Procházkové. Po její smrti dům dědila r.1936 její nezletilá dcera Irena, která dosáhla plnoletosti již následujícího roku.

Dalším majitelem se stal Jan Dvořák, který až do roku 1948 jezdil na Jelínkově statku s koňmi. Jeho dcera Anna se provdala za Otakara Lupínka a v držbě pokračovala.

Domek a vše co k němu patřilo bylo poté, co nemovitost koupil Vladimír Hrbek, zbořeno roku 2001 a na místě byl postaven nový rodinný dům stejného popisného čísla ve kterém bydlí Vladimír Hrbek mladší, jinak v přímé posloupnosti již třetí nositel tohoto jména.

Ing. Heřman Kraml

Pár věcí z myslivosti

Pro myslivce nastalo jedno z nejdůležitějších období jejich celoroční činnosti. S poklesem teplot se totiž začíná lesní zvěř potýkat s obdobím zimního strádání. Myslivci se proto v těchto dnech soustřeďují na pravidelné doplňování zásob v krmelcích a zásypech. K těm už se totiž začíná čím dál více stahovat zvěř, aby si udělala tukové zásoby na zimu. Když dojde k poklesu teplot, napadne sníh či zamrzne, nastává takzvané období nouze. To v našich podmínkách trvá zhruba devadesát až sto dnů. Po celé toto období je zvěř závislá na krmivu, které jim povinně ze zákona musejí předkládat uživatelé honiteb. Myslivci už tak mají krmelce vybaveny senem, ale i obilninami či dužnatým krmivem. Chybět však nesmí ani sůl s léčivými a stopovými prvky. Je patrné, že poté, co došlo k ochlazení a napadl sníh, zejména spárkatá zvěř začala více vyhledávat krmivo. Je to pro ni snazší, než kdyby měla po potravě pátrat v přírodě. Mnozí návštěvníci přírody využívají adventní období k procházkám zimní krajinou se zastávkou u krmelišť, která zásobují různými potravinami. Myslivci tento zájem ze strany veřejnosti vítají, ale podle nich by lidé měli věnovat zvýšenou pozornost tomu, co chtějí zvěři předložit. Nemáme nic proti, když třeba o vánočních svátcích rodiče s dětmi do krmeliště donesou jablka, mrkev či řepu, ale toto krmení nesmí být samozřejmě shnilé či jinak závadné. Naopak v žádném případě by sem lidé neměli vkládat pečivo, které velmi rychle zvlhne a následně

zplesniví. Taková potrava by mohla nadělat více škody než užítu. Zvěř by mohla velmi snadno vážně onemocnět. Podle myslivců se někteří turisté dopouštějí velkého prohřešku tím, že se zbytečně přibližují ke krmným zařízením. Zvěř tak zbytečně ruší a plaší. Myslíme si však, že daleko horší jsou volně pobíhající psi v blízkosti krmelců. Pes dokáže srnčí zvěř zbytečně prohnat, což má pak za následek nadměrný výdej energie, který často vede k tomu, že zimní období tato zvěř nepřežije. Proto žádáme vás, spoluobčany, o větší ohleduplnost při svých zimních procházkách v okolí našich obcí.

Na letošní podzim a zimu jsme naplánovali pouze dva hony na drobnou zvěř. Od měsíce září jsme uspořádali pouze hony na kachny. Z důvodů nedostatku drobné zvěře v naší honitbě jsme nuceni k omezení jejího odlovu. Při svých procházkách do přírody sem tam narazíte na nezasypané zásypy, nebo nezaložené jesle, v tomto případě nejde o to, že se myslivci nestarají o zvěř, ale bohužel se nám nevyplatí zakrmovat v místech, kde se zvěř prakticky nezdržuje. Zaměřujeme se hlavně na lokality, kde výskyt a pohyb zvěře je viditelný a má to smysl jak ekonomický, tak praktický.

Vážení spoluobčané jménem Mysliveckého sdružení "Obora" Červené Pečky bych Vám chtěl popřát šťastné a veselé Vánoce, mnoho zdraví a úspěchů v nadcházejícím roce 2013. Současně bych Vás chtěl pozvat na náš pravidelný "Myslivecký ples" který se bude konat 19. 1. 2013 v sokolovně v Červených Pečkách. Informace k této akci budou na plakátech.

Pavel Balvín

Cvičení v sokolovně - cvičitelé

Sokolovna – kulturní stánek postavený našimi předky k tomu, aby utužoval sílu těla (pravidelná cvičení) i ducha (posezení při muzice). Cvičení v ní má dlouhou tradici a láska ke sportování se tu dědí z pokolení na pokolení. Alespoň v naší rodině tomu tak je. V sokolovně cvičili a její provoz pomáhali zajišťovat již můj děda s babičkou Jan a Marie Šimkovi počátkem 20. století. Štafetu po nich v padesátých letech 20. století převzal můj tatínek Milan Šimka, který patřil ke zdatným sportovcům a byl velmi oblíbeným cvičitelem. Traduje se, že mladí kluci stáli před sokolovnou již půl hodiny před začátkem cvičení, aby nepřišli pozdě a nepropásli hodiny jím vedené a ukázky na nářadí (kůň, bradla, kruhy) provedené v náročnosti a tempu, za něž by se nemusel stydět ani gymnasta. Od tatínka převzala štafetový kolík maminka Helena Šimková. Od mala cvičila v sokole, pak dělala gymnastiku v sokole Kolín a nakonec prvky všeobecné gymnastiky využívala coby cvičitelka dětí zde v Červených Pečkách. Za více jak 20 let cvičení ve zdejší sokolovně jí rukama prošly, troufnu si říct, stovky dětí. Některým sport zůstal jako krásný koníček, jiní se mu začali věnovat na vyšší úrovni např. Helena Penfold roz. Šimková (několikanásobná juniorská i seniorská mistryně České republiky v běhu na 800 a 1500m), Daniel Veselý (několikanásobný mistr České republiky v cyklistice), Adam Kavřík (mistr České republiky v plavání na 5km starších žáků)... Dalším pokračovatelem rodinné tradice se stala má sestra Marie Danielová roz. Šimková a krátce nato i já. Cvičení s dětmi se s malou přestávkou věnuji od roku 1991.

Další rodinou, která je s cvičením v sokolovně úzce spjata, jsou Procházkovi.

Paní Eva Procházková stála na počátku 80. let minulého století u zrodu cvičení rodičů s dětmi v naší sokolovně. Její nástupkyní se v roce 1990 stala dcera Eva Pospíšilová roz. Procházková. Obě se zároveň již od počátku své cvičitelské kariéry až do současnosti věnují také cvičení dětí a cvičení žen.

Obliba cvičení v sokolovně měla své silné roky, ale i slabší, právě tak, jak to ostatně v životě bývá se vším. Byly roky, kdy cvičení dětí bylo pro velký zájem rozloženo do 3 cvičebních hodin podle věku cvičenců. Začínalo se v 15:00 cvičením rodičů s dětmi a končilo v 18:00 cvičením starších žáků a žákyň. V každé hodině pak cvičilo téměř 30 cvičenců a na ně dohlíželo až 5 cvičitelů (mezi něž patřily např. M. Trpišovská, A. Bendová, V. Punčochářová). Pak byly roky

hubené, kdy si cestu ke cvičení v sokolovně našlo jen minimum dětí. Vypadalo to spíše jako soukromé hodiny tělocviku - jeden cvičitel a 1-2 děti. Často se stávalo, že cvičitelka cvičila pouze s dětmi vlastními.

Obdobná situace byla i v hodinách cvičení žen.

Paní Eva Procházková (roz. Stražilová) se cvičení žen začala věnovat v 70. letech 20. století. Zájem o toto cvičení se zvyšoval a cvičební hodiny se rozdělily do tematických celků a čtyř dnů: rychlé cvičení (aerobic), relaxační a zdravotní cvičení. Paní Procházková vedla relaxační a zdravotní cvičení. V 90. letech od ní zdravotní cvičení převzala její dcera Eva Pospíšilová. Rychlé cvičení se od svého rozkvětu v polovině 80. let stalo specializací paní Evy Nádvorníkové, která jej vede dodnes. Ačkoliv občas někdo s cvičením v jednotlivých hodinách vypomohl, cvičitelem se natrvalo nestal.

Další osobností, která zanechala svou nesmazatelnou stopu v sokolském cvičení, byl pan ing. Pavel Holeček. Po dobu několika let vedl v 80. letech hodiny sportovní gymnastiky. Mezi jeho svěřence patřili převážně chlapci, ale našlo se i několik dívek, které se nebály a s velkou bravurou zvládaly sklapovačky, přeskoky či salta.

Jaká je situace dnes ve 21. století? Právě začínající druhé desetiletí přineslo i novou naději, že dětem není pohyb nepřítelem, jak se začínalo zdát. Do sokolovny si nachází cestu stále více dětí, zatím v doprovodu svých rodičů, a to je dobře. Domnívám se totiž, že stále máme co nabídnout. Ať už je to krásná prostorná sokolovna, která postupně prochází rekonstrukcí, aby splňovala nároky dnešní doby a aby ti, kdo si přijdou zacvičit, se v ní cítili dobře, tak i cvičitelé, jež jsou připraveni předat své zkušenosti a umožnit prožít hezké chvíle spojené s pohybem.

P.S.

A budoucnost? Co se cvičitelů týká, zatím to vypadá, že štafetové kolíky budou dál předávány v rodinných liniích (Ondra 15let – Procházkovi, Míša 7let – Šimkovi), neboť o tuto dobrovolnou činnost v současnosti neprojevuje nikdo z mladých lidíček zájem. Ale kdo ví, třeba se mylím ...

Věra Zuzová Šimková

Cvičení dětí v sokolovně

Podzim je v plném proudu a s ním i naše pravidelné cvičení dětí v sokolovně. Cvičíme každé pondělí od 17:00 hodin. Schází se nás skupinka přibližně 20ti dětí ve věku od 2 do 8 let. Na začátku hodiny si zaskotačíme při poslechu písničky a zahřejeme tělo rozcvičkou. Potom se rozdělíme do 2 -3 menších skupin a následuje cvičení na nářadí (kůň, žebřiny, žíněnka...) nebo s náčiním (míče, tyčky, houbičky). Učíme se držet rovnováhu (např. cvičení na lavičce), koordinovat pohyby těla (oblíbené skákání na trampolíně) a nebát se (prolétání látkovým tunelem). Na konci hodiny nám vždy zbyde čas na hru či povídání. Po společném pozdravu pak už následuje cesta domů za dobrou večerí. Všechny děti jsou moc šikovné a zvědavé. Je na nich vidět, že je cvičení baví. Pokud byste Vy nebo Vaše děti chtěli cvičení zkusit, není nic snazšího, než vzít boty na cvičení a přijít se mezi nás podívat.

Věra Zuzová Šimková

Krátce ze šipek

Prázdniny Blíží se konec roku a šipkaři mají za sebou třetinu sezóny.

Po odehraných zápasech je situace v tabulce následující:

- A - tým smolně prohrál první zápas 10:8 na půdě silného soupeře díky bodovému výpadku svého kapitána a tato prohra se podepsala na psychice týmu na dalších pět kol, které áčko odehrálo bez zisku bodu. Až návratem Kuby Cajthamla do sestavy se karta obrátila a A-tým nepoznal porážku. Příjemným překvapením je výkonnost Jirky Hanuše, který patří mezi opory týmu. O to víc mrzí a šťve odchod jednoho ze základních kamenů minulých sezón. Letos jsme mohli místo boje o záchranu hrát v klidu o postup do extraligy.
- B – tým je jako nováček první ligy na posledním místě bez zisku bodu.
- Příjemným překvapením ve druhé lize je céčko. Kluci se drží v horní polovině tabulky i přes odchod dvou opor týmu.
- D - tým se krčí na posledním místě a na jeho postavení se po přehrazení do druhé ligy do konce sezóny asi nic nezmění.

Šipkaři by rádi uvítali mezi sebou nové zájemce o tento sport. Kdo by měl zájem, může se hlásit v hospodě na hřišti.

Závěrem bych chtěl popřát jménem celého našeho oddílu krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a štěstí v novém roce 2013.

Radek Šťastný

Z TENISOVÉHO ODDÍLU

V tenisovém areálu probíhá většinou poklidná činnost v podobě hraní zápasů do oddílového žebříčku, nebo jen tak rekreačně. Po celou sezónu mimo prázdnin probíhal 1x týdně také trénink dětí. Chodilo na něj 5-10 dětí. Tady musím připomenout, že tenis je technicky jeden z nejobtížnějších sportů a při tréninku jen jednou týdně se hráč moc nezlepšuje. Proto dětem nabízím možnost hraní s kamarády nebo s rodiči i v jiné dny, ale jen někteří toho využívají. Pokud se hráčům nepodaří odehrát míček několikrát na soupeřovu polovinu kurtu, nezahrají si a chybí nezbytná soutěživost.

Oživením činnosti na tenise jsou vždy turnaje. Již pravidelně pořádá oddíl posvícenský turnaj. Po kladných ohlasech na loňský turnaj smíšených rodinných párů byl stejným způsobem uspořádán i letošní ročník. Zúčastnilo se jej 8 párů, a přestože jejich příprava byla značně rozdílná (někteří trénovali často a jiní si zahráli znovu po roce), všichni se dobře bavili. Většina párů hrála na protihráčky velmi ohleduplně a „jemně“. Rozdělili jsme se do dvou skupin, ve kterých si zahráli každý s každým a první dva páry ze skupin pak hrály semifinále, finále i zápas o 3. místo. Ve finále svedli tuhý boj rodinné páry Meszárošových a Kubínových, ve kterém se nám podařilo zvítězit. Odesli jsme si domů pěkné upomínkové poháry a radost z úspěšné akce. K dobré pohodě a náladě přispělo nejen krásné počasí, sportovní zážitky, ale především dobrá organizace a pohostinnost manželů Bílých. Všichni jim za to poděkovali a já tak činím ještě jednou takto veřejně.

Venkovní antuková tenisová sezona každoročně v říjnu končí a areál se zazimuje. Tím ale letošní tenisová radost neskončila. Všem tenistům a tenisovým fanouškům udělali obrovskou radost naši reprezentanti. Vítězství žen ve FedCupu a zejména mužů v Davis Cupu je fantastickým úspěchem českého tenisu a věřím, že přitáhne na dvorce nové zájemce. Těšíme se na ně.

Ing. Miloslav Kubín

ZPRÁVY Z FOTBALU

Máme za sebou polovinu zápasů letošního soutěžního ročníku a před sebou zimní přestávku, pro fotbalisty asi nejnáročnější období. Pojdme si shrnout, jak si naše družstva na podzim vedla.

Jedinou věkovou kategorií, která ještě nehraje soutěžní utkání, je nejmladší přípravek, kde dělají své první fotbalové krůčky předškolní děti. S touto kategorií jsme začali na jaře letošního roku, kdy jsme trénovali se čtyřmi dětmi. Postupně se přidávali další a další a přes zimu už budeme muset děti rozdělit v tělocvičně do dvou skupin.

Přípravek letos vyzkoušela nový model soutěží. Namísto jednotlivých zápasů se každý týden hrál turnaj čtyř mužstev, měnil se pouze pořadatel. Našimi soupeři byly týmy Ratboře, Zásmuk a Konárovice. Všechny turnaje byly velmi vyrovnané, do zápasů se dostalo hodně hráčů a všichni měli více času ve hře než při klasickém způsobu řízení soutěží.

Žáci svou soutěž zahájili sice porážkou ve Velkém Oseku, kde prohráli hodně divokým výsledkem 10:5 po poločase 4:4, když odpadli ve druhé půli fyzicky a nedokázali proměnit své šance. Od dalšího zápasu však své soupeře jednoznačně přehrávali a ve všech utkáních pak vstřelili minimálně sedm branek. Celkově jich mají žáci na svém kontě po podzimu 91, 49 z nich vstřelil M. Hendrych. Na první tým v tabulce V. Osek ztrácíme jediný bod.

Dorost se po odchodu deseti hráčů nepodařilo doplnit, ze sedmi nových hráčů, kteří se zapojili do přípravy a naskočili do přípravných zápasů, zůstali pouze tři - L. Bláža, M. Záboj a M. Klouček. Kádr dorostu tak disponoval pouze jedenácti hráči. Do týmu tak naskočili žáci P. Saulich, V. Janeček, M. Hendrych a J. Calda. Velké uznání zaslouží zejména P. Saulich, který zvládl odehrát nejen všechny zápasy žáků, ale i všechny zápasy dorostu a byl platným hráčem obou týmů. Start se klukům povedl, první dva zápasy zvládli velmi dobře a oba vyhráli. Pak přišel útlum a s ním i porážky. Lepší zápasy se střídali s horšími, závěr sezóny však dorostu vyšel, a tak mu po podzimu patří celkově šestá příčka za šest vítězství, tři remízy a čtyři porážky.

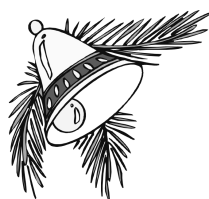
B-tým vstoupil jako nováček do okresního přeboru výborně a v prvních kolech se přetahoval o první místo v tabulce. Po pátém kole bylo béčko první, pak ale přišla série porážek. Od té doby dokázal tým zvítězit už pouze jednou a postupně se propadl až na desáté místo. Soutěž je však velmi vyrovnaná, a tak boje v jarní části budou velmi zajímavé.

A-tým nevstoupil do dalšího ročníku 1. A třídy vůbec dobře. Po prvních šesti kolech měl na svém kontě pouze jedno vítězství a potýkal se s nebyvale velkou marodkou. Ani nadále se však nedařilo dotáhnout zápasy do vítězného konce, a tak celkový obraz podzimní části vylepšilo až posledních pět kol, kdy áčko uhrálo deset bodů a posunulo se na desáté místo v tabulce. I tato soutěž je však velmi vyrovnaná, rozdíly mezi týmy jsou minimální a v jarní části bude potřeba zachytit zejména start soutěže, abychom mohli hrát ve větším klidu.

V zimní přestávce budeme pořádat další ročník zimních turnajů, podrobnosti a další informace o chodu našeho klubu naleznete na webu www.cervene-pecky.webnode.cz.

Závěrem bych chtěl všem popřát krásné Vánoce a všechno nejlepší v novém roce.

Ing. Pavel Pospíšil

Příjemné prožití svátků vánočních plné štěstí, zdraví a lásky. Do nového roku nezapomeňte vstoupit tou správnou nohou.

To vše a ještě víc Vám v nadcházejícím roce 2013 přeje redakční rada.